

31999R1260

L 161/1

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

26.6.1999

**NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1260/1999,
21. juuni 1999,
millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 161,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽³⁾

võttes arvesse regionide komitee arvamust ⁽⁴⁾

ning arvestades, et:

(1) asutamislepingu artiklis 158 on sätestatud, et ühendus taotleb majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks eri regionide arengutaseme ühtlustamist ning mahajäämuse vähendamist kõige ebasoodsamates piirkondades või saartel, kaasa arvatud maapiirkonnad; artiklis 159 on ette nähtud, et seda tegevust toetatakse struktuurifondide, Euroopa Investeerimispanga (EIP) ja muude olemasolevate rahastamisvahendite kaudu;

(2) nõukogu 24. juuni 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 2052/88 (struktuurifondide ülesannete ja tõhususe kohta ning nende tegevuse kooskõlastamise kohta teiste struktuurifondide, Euroopa Investeerimispanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega) ⁽⁵⁾ artiklis 19 on

sätestatud, et nõukogu peab kõnesoleva määruse komisjoni ettepaneku põhjal uuesti läbi vaatama enne 31. detsembrist 1999 et muuta ühenduse õigus selgemaks ja arusaadavamaks, on soovitatav koondada kõik struktuurifonde käsitlevad sätted ühte määrusesse ja tunnistada kehtetuks määrus (EMÜ) nr 2052/88 ning nõukogu 19. detsembrist 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 4253/88, millega nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks seoses struktuurifondide tegevuse kooskõlastamisega teiste struktuurifondidega ning Euroopa Investeerimispanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega ⁽⁶⁾;

(3) lähtuvalt Austria, Soome ja Rootsi ühinemisaktile lisatud protokollis nr 6 artiklist 5 eesmärgi 6 erisätete kohta, mis käsitlevad struktuurifondide tegevust Soomes ja Rootsis, tuleb nimetatud protokollis sätteid enne 1999. aasta lõppu samal ajal määrusega (EMÜ) nr 2052/88 uuesti läbi vaadata;

(4) kontsentreerimise tõhustamiseks ja struktuurifondide tegevuse lihtsustamiseks tuleks vähendada esmatähtsate eesmärkide arvu võrreldes määrusega (EMÜ) nr 2052/88; kõnesolevad eesmärgid tuleks ümber määratleda, pidades silmas arengus mahajäänud piirkondade arengu ja struktuurilise kohandamise edendamist, struktuurilisi raskusi kogevate piirkondade majanduslikku ja sotsiaalset ümberkorraldamist ning haridus-, koolitus- ja tööhõivepoliitika ning -süsteemi kohandamist ja nüüdisajastamist;

(5) majanduslikku ning sotsiaalset ühtekuuluvust kindlustades püüab ühendus ka edendada majandustegevuse harmoonilist, tasakaalustatud ning jätkusuutlikku arengut, tööhõive kõrget taset, meeste ja naiste võrdõiguslikkust ning

⁽¹⁾ EÜT C 176, 9.6.1998, lk 1.

⁽²⁾ Nõusolek edastatud 6. mail 1999 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT C 407, 28.12.1998, lk 74.

⁽⁴⁾ EÜT C 373, 2.12.1998, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 185, 15.7.1988, lk 9. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3193/94 (EÜT L 337, 24.12.1994, lk 11).

⁽⁶⁾ EÜT L 374, 31.12.1988, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3193/94.

keskkonna kaitse ja parandamise kõrget taset; nimetatud püüdlused peaksid eelkõige arvestama keskkonnakaitse- nõudeid struktuurifondide tegevuse kavandamisel ja rakendamisel ning kaasa aitama meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamisele ja nende võrdõiguslikkuse edendamisele; fondide tegevus võib võimaldada võidelda diskrimineerimisega rassi, etnilise päritolu, puute või vanuse alusel eelkõige vajaduste hindamise, rahaliste stiimulite või laiendatud partnerluse abil;

(6) kultuuriline areng, loodus- ja kultuurikeskkond, elu kvaliteetne ja kultuuriline mõõde ning turismi areng aitavad muuta piirkondi majanduslikult ja sotsiaalselt ligitõmbavamaks sellega, et soodustavad püsiva tööhõive tekkimist;

(7) arengus mahajäänud piirkondade arendamise ja struktuurilise kohandamise ning struktuurilisi raskusi kogevate piirkondade majandusliku ja sotsiaalse ümberkorraldamise edendamise peamiseks toetajaks on Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF);

(8) Euroopa tööhõivestrateegiaga arvestamiseks ja selle rakendamiseks tuleks kohandada Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) ülesandeid;

(9) alates 1993. aastast kuuluvad ühise kalanduspoliitika struktuurilised aspektid tervikliku struktuuripoliitikana struktuurifondide tegevust reguleerivatesse eeskirjadesse; nimetatud poliitika elluviimine peaks jätkuma struktuurifondide juhtimisel Kalanduse Arendusrahastu (*Financial Instrument for Fisheries Guidance* — edaspidi FIFG) kaudu; eesmärgi 1 puhul moodustab FIFG abi osa kõnealuse eesmärgi programmeerimisest ja muu kui eesmärgi 1 puhul kehtib abi suhtes iga asjaomase liikmesriigi üksikprogramm;

(10) ühendus on alustanud ühise põllumajanduspoliitika reformi, mis hõlmab struktuurilisi ja kaasnevaid meetmeid maa- elu arengu edendamiseks; sellega seoses peaks Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) arendusrahastu jätkuvalt kaasa aitama arengus mahajäänud piirkondade arendamise ja struktuurilise kohandamise esmatahtsa eesmärgi saavutamisele, suurendades põllumajandus- ja metsandussaaduste tootmise, töötlemise ja turustamise struktuuride tõhusust ning arendades

maapiirkondade kohalikku potentsiaali; vastavalt nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta ⁽¹⁾ 7 aitab EAGGF tagatisrahastu kaasa ka struktuurilisi raskusi kogevate piirkondade majandusliku ja sotsiaalse ümberkorraldamise esmatahtsa eesmärgi saavutamisele;

(11) iga fondi suhtes kohaldatavad eeskirjad tuleb sätestada rakendusotsustega, mis võetakse vastu asutamislepingu artiklite 37, 148 ja 162 alusel;

(12) tuleks täpsustada abikõlblike piirkondade ja alade määramise kriteeriumid; sel eesmärgil oleks asjakohane võtta ühenduse tasandil esmatahtsate piirkondade ja alade kindlaksmääramise aluseks Euroopa ühenduste statistikaameti ja riiklike statistikainstituutide koostöös loodud ühine piirkondade klassifitseerimise süsteem, mida tuntakse statistiliste territoriaaljaotuste nomenklatuurina (NUTS);

(13) arengus mahajäänud piirkonnad tuleks määratleda piirkondadena, mille SKT inimese kohta on alla 75 % ühenduse keskmisest; abi tõhusa kontsentreerimise tagamiseks peaks komisjon nimetatud kriteeriumi rangelt kohaldama, kasutades objektiivseid statistilisi andmeid; äärepoolsemaid ja väga väikese rahvastikutihedusega piirkondi, mis on hõlmatud Austria, Soome ja Rootsi ühinemisaktile aastateks 1995–1999 lisatud protokolli nr 6 eesmärgiga 6, tuleks hõlmata käesoleva määruse eesmärgiga 1;

(14) piirkonnad, kus toimuvad majanduslikud ja sotsiaalsed ümberkorraldused, tuleks määratleda nii, et nad hõlmaksid ka tööstus- ja teenindussektoris sotsiaalmajanduslikke muutusi kogevaid piirkondi, taandarenguga maapiirkondi, raskustes olevaid linnapiirkondi ja kalandusest sõltuvaid majandusliku surutise all kannatavaid piirkondi; abi tuleks kontsentreerida ühenduse kõige raskemas olukorras olevatesse piirkondadesse; need piirkonnad peaks määrama komisjon liikmesriikide vastavate ettepanekute põhjal ja nendega tihedas koostöös;

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

- (15) tagamaks, et fondide tegevused toimuksid ühenduse tasandil, tuleb tööstussektoris sotsiaalmajanduslikke muudatusi kogevate alade ning taandarenguga maapiirkondade määramisel võimaluse korral lähtuda ühenduse tasandil määratletud objektiivsetest näitajatest; käesoleva esmatahtsa eesmärgi sihtrahvastik peaks kogu ühenduses suunavalt moodustama tööstuspiirkondades umbes 10 %, maapiirkondades 5 %, linnapiirkondades 2 % ja kalanduspiirkondades 1 % ühenduse rahvastikust; tagamaks, et iga liikmesriik osaleb üldises keskendamispüüdes õiglasel määral, tohib käesolevas määruises sätestatud eesmärgi 2 sihtrahvastik 2006. aastaks väheneda kõige rohkem ühe kolmandiku võrra, võrreldes määruises (EMÜ) nr 2052/88 sätestatud eesmärkide 2 ja 5b sihtrahvastikuga 1999. aastal;
- (16) töhuse programmeerimise huvides peaksid arengus mahajäänud piirkonnad, mille SKT inimese kohta on alla 75 % ühenduse keskmisest, olema samad kui need piirkonnad, mida liikmesriigid abistavad asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti a alusel, võttes arvesse äärepoolseimate piirkondade kasuks (Prantsuse ülemeredepartemangud, Assoorid, Madeira ja Kanaari saared) asutamislepingu artikli 299 lõike 2 alusel vastuvõetud erimeetmeid; samamoodi peaksid majanduslikke ja sotsiaalseid muudatusi kogevad piirkonnad olema suures osas samad kui need piirkonnad, mida liikmesriigid abistavad asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti c alusel; ühenduse eesmärk peaks olema ajavahemikus 2000–2006 seda kokkulangevust suurendada liikmesriikide asjakohaste pingutuste abil, mis võtavad arvesse nende hetkeolukorda;
- (17) haridus-, koolitus- ja tööhõivepoliitika ning -süsteemi kohandamise ja nüüdisajastamise eesmärgiks on rahalise abi andmine piirkondadele ja aladele, mis ei ole eesmärgi 1 sihtalad; eesmärk 3 peaks andma ka tugiraamistiku, mille abil tagada vastavus kõigile inimressurssidega seotud tegevustele vastavas liikmesriigis;
- (18) ESFi abi eesmärgi 2 raames peaks puudutama piirkondliku ja kohaliku tasandi toiminguid, mis vastavad eesmärgi 2 sihtala konkreetsele olukorrale ja on kooskõlastatud muude struktuurifondide sekkumisega; iga ESF toetus eesmärgi 2 ühtsele programmdokumendile peaks olema piisavalt suur, et õigustada selle eraldi haldamist, ja peaks seepärast moodustama vähemalt 5 % struktuurifondide kogutoetusest;
- (19) 1999. aastal esmatahtsa eesmärgi sihtalaks olevad piirkonnad, mis ei vasta enam abikõlblikkuskriteeriumidele, peaksid saama järk-järgult vähenevat üleminekutoetust; see toetus peaks 2000. aastal olema väiksem kui 1999. aastal;
- (20) tuleks ette näha vabade vahendite eraldamise sätted; nimetatud vahendeid tuleks eraldada aasta kaupa ja oluline osa neist tuleks kontsentreerida arengus mahajäänud, sealhulgas üleminekutoetust saavatesse piirkondadesse;
- (21) aastast kogulaekumit, mille liikmesriik on käesoleva määruise alusel struktuurifondidest saanud — koos Ühtekuuluvusfondi alusel antud abiga — tuleks piirata üldise kõrgeima piirmäära alusel sõltuvalt riigi suutlikkusest toetust vastu võtta;
- (22) komisjon peaks välja töötama iga esmatahtsa eesmärgi jaoks kasutada olevate kohustuste assigneeringute suunava jaotuse, lähtudes asjakohastest objektiivsetest kriteeriumidest; 4 % sel viisil liikmesriikidele eraldatud assigneeringutest peaks komisjon eraldama vaheetapil; tunnustades Põhja-liri rahuprotsessi heaks tehtud erilisi jõupingutusi, peaks programm Peace jätkuma kuni 2004. aastani; nende Roots NUTS II tasandi piirkondadele, mida artikli 3 lõikes 2 nimetatud loend ei hõlma ja mis vastavad Austria, Rootsi ja Soome ühinemisakti protokollis 6 artiklis 2 sätestatud kriteeriumidele, kehtestatakse aastateks 2000–2006 eraldi abiprogramm;
- (23) 5,35 % kõigist kasutada olevatest kohustuste assigneeringutest tuleks määrata ühenduse algatuste ning 0,65 % uuenduslike meetmete ja tehnilise abi jaoks;
- (24) struktuurifondide kasutada olevad assigneeringud tuleks programmeerimise eesmärgil siduda ühtse indeksiga ning vajaduse korral tuleb seda indeksit enne 31. detsembril 2003 tehniliselt kohandada;
- (25) struktuurifondide 1988. aasta reformi peamised põhimõtted peaksid fondide tegevust jätkuvalt reguleerima kuni 2006. aastani; senine kogemus on näidanud vajadust

- paranduste järele, muutmaks nimetatud põhimõtteid lihtsamaks ja selgemaks; kõige olulisemaks põhimõtteks tuleb pidada tõhusust;
- (26) struktuurifondide tegevuse tõhususe ja selguse tagamiseks tuleb täpselt määratleda liikmesriikide ja ühenduse kohustused; need kohustused tuleb täpsustada programmeerimise, seire, hindamise ja kontrolli iga etapi kohta; vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele ning ilma et see piiraks komisjoni volitusi, vastutavad abi rakendamise ja seire eest peamiselt liikmesriigid;
- (27) komisjoni toimingud täiendavad liikmesriikide toiminguid või aitavad neile kaasa; olulise lisandväärtuse tagamiseks tuleb tugevdada partnerlust; see puudutab piirkondlikke ja kohalikke asutusi, teisi pädevaid asutusi, sealhulgas keskkonna eest vastutavaid ning meeste ja naiste võrdõiguslikust edendavaid asutusi, majanduspartnereid ja tööturu osapooli ning muid pädevaid organeid; asjaomased partnerid peavad osalema abi ettevalmistamises, seires ja hindamises;
- (28) programmeerimise kulg tuleks alates esialgsest kontseptsioonist kuni lõplike abisaajateni ette näha ning liikmesriikides tuleks seda hõlbustada komisjoni koostatud soovituslike üldsuuniste abil, mis käsitlevad ühenduse asjakohast ja kokkulepitut poliitikat struktuurifondide suhtes;
- (29) programmeerimise eesmärgiks on struktuurifondide tegevuse kooskõlastamine teiste struktuurifondide, muude olemasolevate rahastamisvahendite ning Euroopa Investeermispanga tegevusega; nimetatud kooskõlastamisega püütakse ka ühendada toetused ja laenud;
- (30) fondide tegevus ja nende abiga rahastatavad tegevused peavad vastama ühenduse muule poliitikale ja ühenduse õigusaktidele; struktuurifondidega seoses tehtud teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse tulemuste levitamise ja kasutamise meetmed peavad tagama teadmiste omandamise ja kasutamisega seotud õiguste kaitse ja olemasolevas ühenduse konkurentsieeskirjadega;
- (31) täiendavuse põhimõtte kontrollimiseks ja rakendamiseks tuleb sätestada lihtsamad kriteeriumid ja üksikasjalikud eeskirjad;
- (32) programmeerimissüsteemi lihtsustamiseks tuleb programmeerimise kestuse ühtseks määraks kehtestada seitse aastat; selleks tuleb piirata abikavade arvu ja vorme nii, et enamasti saaks iga piirkond ühtainsat integreeritud abi, muutes esmatahtsate eesmärkide puhul üldiseks ühtse programmdokumendi kasutamise ning hõlmates suurprojektid ja üldised toetused muude abivormidega;
- (33) et kindlustada arengule integreeritud lähenemisviis, tuleb asjaspepuutuvate piirkondade eripära vajalikul määral arvesse võttes astuda samme, et tagada eri fondide tegevuste kokkusobivus ühenduse poliitika ja tööhõivestrategiaga ning liikmesriikide majandus-, sotsiaal- ja regionaalpoliitikaga;
- (34) programmeerimise korra kiirendamiseks ja lihtsustamiseks tuleks eristada komisjoni ja liikmesriikide kohustused; sellest lähtuvalt tuleks ette näha, et komisjon, tegutsedes liikmesriikide ettepanekute põhjal, võtab vastu programmeerimist ja ühenduse rahalise osaluse suurust reguleeriva strateegia ning arenguprioriteedid ja nendega seonduva rakenduskorra ning et liikmesriigid otsustavad nende kohaldamise üle; samuti tuleb kindlaks määrata eri abivormide sisu;
- (35) struktuurifondide tegevuste detsentraliseeritud rakendamine liikmesriikide poolt peaks andma piisava tagatise rakendamise üksikasjade ja kvaliteedi, tegevuste tulemuste ja nende hindamise ning usaldusväärse finantsjuhtimise ja selle järelevalve kohta;
- (36) komisjon peaks, vajaduse korral koostöös EIPga, heaks kiitma suured investeeringuprojektid, mille rahaline maht ületab teatava summa, et hinnata nende mõju ja ühenduse vahendite kavandatud kasutamist;
- (37) lisaks esmatahtsate eesmärkidega hõlmatud tegevustele tuleks ette näha ühenduse huvist lähtuvad, komisjoni algatatavad tegevused;

- (38) need ühenduse algatused peaksid keskenduma sellele, et edendada ERDF rahastatavat piiriülest, riikidevahelist ja piirkondadevahelist koostööd (Interreg), kriisiolukorras linnade ja eeslinnade majanduslikku ning sotsiaalset taaselustamist (Urban), EAGGF arendusrahastu rahastatavat maaelu arengut (Leader) ja ESF rahastatavat, võrdsetest võimalustest lähtuvat inimressursside arendamist (Equal); piiriülese koostöö edendamisel — eelkõige pidades silmas laienemist ning riikide- ja piirkondadevahelist koostööd — on sellega seoses eriline tähtsus; nõuetekohast tähelepanu tuleks pöörata koostööle äärepoolseimate piirkondadega; oluline on tugevdada piiriülese, riikidevahelise ja piirkondadevahelise koostöö kooskõlastamist meetmetega, mis on ette nähtud seoses nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3906/89, ⁽¹⁾ nõukogu määrusega (Euratom, EÜ) nr 1279/96 ⁽²⁾ ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1488/96, ⁽³⁾ eriti pidades silmas Euroopa Liidu laienemist ning võttes arvesse Euroopa Liidu ja Vahemere maade partnerlust; nõuetekohaselt tuleks arvesse võtta varjupaigataotlejate sotsiaalset ja kutsealast integreerimist programmi Equal raames;
- (39) struktuurifondid peaksid toetama uuringuid, katseprojekte ning kogemustevahetust, mille eesmärgiks on edendada uuenduslikke lähenemisviise ja tavasid lihtsa ja arusaadava rakendamise kaudu;
- (40) ühenduse ressursside kasutamisest saadava mõju tõhustamiseks erasektorist tuleva rahastamisabi soodustamise kaudu ning arvestamaks rohkem projektide tasuvusega, tuleks ühenduse huve silmas pidades struktuurifondidest saadava abi vorme mitmekesistada ning abi määrasid diferentseerida, soodustada eri rahaliste vahendite kasutamist ning piirata fondide osalust, soodustades asjakohaste abivormide kasutamist; sel eesmärgil tuleks vähendada sekumise määra ettevõtetesse investeerimisse ning olulist tulu andvatesse infrastruktuuriprojektidesse; käesoleva määruse kohaldamisel tuleks oluline puhastulu suunavalt määratleda tuluna, mis ületab 25 % kõnesoleva investeringuga seotud kogukulust;
- (41) kui ühenduse eeskirjad puuduvad, kohaldatakse abikõlblike kulutuste suhtes vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele vastavaid siseriiklikke eeskirju, komisjon võib sätestada ühenduse eeskirjad, kui neid on vaja struktuurifondide ühtseks ja õiglaseks rakendamiseks ühenduses; tuleb määratleda kulutuste abikõlblikkuse algus- ja lõppkuupäev ja ette näha, et investeeringuprojektidesse ei tohi teha suuri muudatusi; fondide abi tõhususe ja kestva toime tagamiseks saab tegevus fondi osalist või täielikku abi ainult siis, kui selle olemust või rakendamistingimusi pole muudetud sel määral, et abi saanud tegevus kalduks kõrvale selle esialgsetest eesmärkidest;
- (42) kohustuste ja väljamaksete eeskirju ja korda tuleks lihtsustada; eelarvelised kohustused tuleks võtta kord aastas lähtuvalt mitme aasta finantsperspektiivist ja abi rahastamiskavast ning väljamaksed tuleks teha ettemaksena, millele järgneb tegelike kulutuste hüvitamine; vastavalt olemasolevale kohtupraktikale tuleb ettemakselt saadud intressid lugeda kõnesoleva liikmesriigi kasutuses olevateks vahenditeks ja fondide mõju tugevdamiseks tuleb need eraldada samaks eesmärgiks kui ettemakse;
- (43) usaldusväärse finantsjuhtimise tagamiseks tuleb ette näha kulutuste nõuetekohane põhjendamine ja tõendamine ning siduda väljamaksed programmeerimise seirega, finantskontrolliga ja ühenduse õigusaktide kohaldamisega seotud põhikohustustest kinnipidamisega;
- (44) ühenduse vahendite usaldusväärse juhtimise tagamiseks tuleb kulutuste prognoosimist ja tegemist parandada; sellest lähtuvalt peavad liikmesriigid komisjonile korrapäraselt esitama ühenduse vahendite kasutamise prognoosi ning rahastamisega viivitamise korral makstakse ettemaksed tagasi ja kohustustest vabastatakse automaatselt;
- (45) üleminekuperioodil 1. jaanuarist 1999 kuni 31. detsembrini 2001 tuleks kõiki viiteid eurole üldjuhul käsitada

⁽¹⁾ EÜT L 375, 23.12.1989, lk 11 (Phare). Määrust on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 753/96 (EÜT L 103, 26.4.1996, lk 5).

⁽²⁾ EÜT L 165, 4.7.1996, lk 1 (Taxis).

⁽³⁾ EÜT L 189, 30.7.1996, lk 1 (MEDA). Määrust on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 780/98 (EÜT L 113, 15.4.1998, lk 2).

viitena eurole kui rahaühikule vastavalt nõukogu 3. mai 1998. aasta määruse (EÜ) nr 974/98 (euro kasutuselevõtu kohta) ⁽¹⁾ artikli 2 teisele lausele;

komisjoni korrapärasel konsultatsioonil, et arutada liikmesriikide võetud meetmeid ja võimaldada komisjonil nõuda vajaduse korral parandusmeetmeid;

- (46) üks võimalus tagada struktuurifondide tegevuse tõhusus on tulemuslik seire; seiret tuleks täiustada ja sellega seonduvad kohutused paremini määratleda; eelkõige tuleks juhtimisfunktsiooni eristada seirefunktsioonist;
- (47) iga abiliigi jaoks peab olema korraldusasutus, kelle kohustused on selgelt määratletud; nende kohustuste hulka peaksid eelkõige kuuluma andmete kogumine tulemuste kohta ja nendest aruandmine komisjonile, usaldusväärse rahastamise tagamine, hindamise korraldamine ning avalikkuse ja ühenduse õigusaktidega seotud kohustuste täitmine; sellest lähtuvalt tuleks ette näha komisjoni ja korraldusasutuse korrapärasel kokkusaamisel, et valvata abi andmise järele;
- (48) tuleks täpsustada, et seirekomisjonid on liikmesriikide määratud asutused, mis valvavad abi andmise järele ja selle korraldamise järele korraldusasutuse poolt, tagavad tema enda antud suuniste ja rakenduseeskirjade järgimise ning vaatavad läbi hinnangud;
- (49) näitajad ning rakendamise aastaaruanded on seire seisukohast äärmiselt olulised ning need tuleks täpsemalt määratleda, et anda usaldusväärne ülevaade abikavade kulgemisest ja programmeerimise kvaliteedist;
- (50) tõhusa ja nõuetekohase rakendamise huvides tuleks sätestada liikmesriikide kohustused seoses juhtimis- ja kontrollisüsteemiga, kulutuste tõendamisega, eeskirjade eiramise vältimisega, avastamisega ja parandamisega ning ühenduse eeskirjade rikkumisega;
- (51) ilma et see piiraks komisjoni finantskontrolli kohustusi, tuleks edendada liikmesriikide ja komisjoni koostööd selles valdkonnas, nähes eelkõige ette liikmesriikide ja
- (52) tuleks täpsustada liikmesriikide vastutus eeskirjade eiramise ja rikkumise tagajärgede ja parandamise eest ning komisjoni vastutus juhul, kui liikmesriigid ei täida neile pandud kohustusi;
- (53) struktuurifondide tegevuse tõhusus ja mõju sõltub ka täiustatud ja põhjalikumast hindamisest; sellega seoses tuleb ette näha liikmesriikide ja komisjoni vastutus ning hindamise usaldusväärsust tagav kord;
- (54) abikavasid tuleb hinnata, pidades silmas nende ettevalmistamist, vahekokkuvõtet ja hinnangut mõjule, ning hindamisprotsess peab moodustama osa abi andmise seirest; sel eesmärgil tuleb määratleda kõigi hindamisetappide eesmärk ja sisu ning parandada ühiskondliku ja majandusliku olukorra, keskkonna ning meeste ja naiste võrdõiguslikkuse hindamist;
- (55) vahetamine ja esialgsete assigneeringute ühe osa reservi jätmine võimaldab igas liikmesriigis eraldada lisafinantseeringuid tulemuslikkuse alusel; sellised eraldised peaksid põhinema objektiivsetel, lihtsatel ja arusaadavatel kriteeriumidel, mis näitavad tõhusust ning juhtimise ja rahastamise kvaliteeti;
- (56) iga kolme aasta järel tuleb esitada aruanne edusammude kohta majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamisel, mis peab sisaldama ühenduse piirkondade olukorra ning nende majandusliku ja sotsiaalse arengu analüüsi;
- (57) tõhusa partnerluse ja ühenduse abi edendamise huvides tuleks neist võimalikult ulatuslikult informeerida ja avalikustada; selle eest ja võetud meetmetest komisjonile teatamise eest peavad vastutama abi korraldamise eest vastutavad asutused;
- (58) tuleb sätestada eeskirjad nende komiteede tegevuse kohta, kes abistavad komisjoni käesoleva määruse rakendamisel;

⁽¹⁾ EÜT L 139, 11.5.1998, lk 1.

- (59) tuleb ette näha üksikasjalikud üleminekusätted, mis võimaldaksid hakata uut programmeerimist ette valmistama kohe pärast käesoleva määruse jõustumist ja tagaksid selle, et abi andmine liikmesriikidele ei katkeks sel ajal, kui koostatakse uuele süsteemile vastavaid regionaalse arengu kavasad ja abikavasid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDPÕHIMÕTTED

I PEATÜKK

Artikkel 2

EESMÄRGID JA ÜLESANDED

Vahendid ja ülesanded

Artikkel 1

Eesmärgid

Komisjoni tegevus struktuurifondide, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Investeeringuspanga (EIP) ja muude olemasolevate rahastamisvahendite kaudu toetab asutamislepingu artiklites 158 ja 160 sätestatud üldeesmärkide saavutamist. Struktuurifondid, EIP ja muud olemasolevad rahastamisvahendid osalevad kõik asjakohasel moel järgmise kolme esmatähtsa eesmärgi saavutamises:

1. arengus mahajäänud piirkondade arengu ja struktuurilise kohandamise edendamine, edaspidi "eesmärk 1";
2. struktuurilisi raskusi kogevate piirkondade majandusliku ja sotsiaalse ümberkorraldamise toetamine, edaspidi "eesmärk 2";
3. haridus-, koolitus- ja tööhõivepoliitika ning -süsteemide kohandamise ja nüüdisajastamise toetamine, edaspidi "eesmärk 3". Käesoleva eesmärgi raames antakse rahalist abi piirkondadele, mis ei ole eesmärgi 1 sihtalad, ning luuakse poliitiline tugiraamistik kõigile meetmetele, mis võetakse inimressursside toetamiseks teatava riigi territooriumil, ilma et see piiraks iga piirkonna eripära.

Nende eesmärkide saavutamiseks aitab ühendus kaasa majandustegevuse harmoonilisele, tasakaalustatud ja säästvale arengule, tööhõive ja inimressursside arendamisele, keskkonna kaitsele ja parandamisele, ebavõrdsuse kaotamisele ning meeste ja naiste võrdsuslikkuse edendamisele.

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmist mõistet: *struktuuri-fondid* — Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF), Euroopa Sotsiaalfond (ESF), Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) arendusrahastu ja Kalanduse Arendusrahastu (FIFG), edaspidi "fondid".

2. Vastavalt asutamislepingu artiklitele 33, 146 ja 160 toetavad fondid igauks oma tegevust reguleerivate erisätete kohaselt eesmärkide 1, 2 ja 3 saavutamist järgmiselt:

a) eesmärk 1: ERF, ESF, EAGGF arendusrahastu ja FIFG;

b) eesmärk 2: ERF ja ESF;

c) eesmärk 3: ESF.

3. FIFG osaleb väljaspool eesmärgi 1 sihtalasid kalandussektori struktuurimeetmetes vastavalt nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 1263/1999 Kalanduse Arendusrahastu kohta. ⁽¹⁾

EAGGF tagatisrahastu osaleb eesmärgi 2 saavutamises vastavalt määrusele (EÜ) nr 1257/1999.

4. Fondid osalevad ühenduse algatuste rahastamises ning uuenduslike meetmete ja tehnilise abi toetamises.

Tehnilise abi meetmed võetakse artiklites 13–27 määratletud programmeerimise raames või komisjoni algatusel vastavalt artiklile 23.

⁽¹⁾ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 54.

5. Muud ühenduse eelarvelised vahendid, mida võib kasutada artiklis 1 nimetatud eesmärkide saavutamiseks, on eelkõige need, mis on eraldatud teistele struktuurimeetmetele ja Ühtekuuluvusfondile.

Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et fondide tegevused vastavad ühenduse muule poliitikale ja tegevusele, eriti tööhõive, meeste ja naiste võrdõiguslikkuse, sotsiaalpoliitika ja kutseõppe, ühise põllumajanduspoliitika, ühise kalanduspoliitika, veonduse, energeetika ning üleeuroopaliste võrkude valdkonnas, ja et keskkonnanõukas kaasaotakse fondide tegevuste määratlusse ja rakendamisse.

6. EIP teeb artiklis 1 sätestatud eesmärkide saavutamiseks koostööd vastavalt oma põhikirjas ettenähtud menetlusele.

Muud olemasolevad rahastamisvahendid, mis võivad igal oma tegevust reguleerivate erisätete kohaselt osaleda artiklis 1 nimetatud eesmärkide saavutamises, on Euroopa Investeeringufond ja Euroopa Aatomenergiaühendus (Euratom; laenud, tagatised), edaspidi "muud rahastamisvahendid".

II PEATÜKK

ABIKÕLBLIKUSE GEOGRAAFILISED KRITERIUMID ESMATÄHTSATE EESMÄRKIDE PUHUL

Artikkel 3

Eesmärk 1

1. Eesmärgi 1 sihtalad on piirkonnad, mis vastavad statistiliste territoriaaljaotuste nomenklatuuri II tasandile (NUTS II tasand), mille ostujõu pariteetides väljendatud SKT inimese kohta 26. märtsil 1999 kättesaadavate ühenduse viimase kolme aasta andmete põhjal on alla 75 % ühenduse keskmisest.

Käesoleva eesmärgi sihtalad on ka äärepoolseimad piirkonnad (Prantsuse ülemeredepartemangud, Assoorid, Kanaari saared ja Madeira), mis on kõik alla 75 % künnise, ja alad, mis on 1995–1999 abikõlblikud eesmärgi 6 raames vastavalt Austria, Soome ja Rootsi ühinemisakti protokollile nr 6.

2. Komisjon koostab eesmärgi 1 sihtalade loendi täpselt vastavalt lõike 1 esimesele lõigule, ilma et see piiraks artikli 6 lõike 1 ja artikli 7 lõike 4 teise lõigu kohaldamist.

Käesolev loend kehtib seitse aastat alates 1. jaanuarist 2000.

Artikkel 4

Eesmärk 2

1. Eesmärgi 2 sihtalad on struktuuriliste probleemidega piirkonnad, mille sotsiaalmajanduslikke ümberkorraldusi tuleb toetada vastavalt artikli 1 lõikele 2 ja mille rahvaarv või pindala on piisavalt suur. Nendeks on eelkõige tööstus- ja teenindussektoris sotsiaalmajanduslikke muutusi kogevad piirkonnad, taandarenguga maapiirkonnad, raskustes olevad linnapiirkonnad ja kalandusest sõltuvad majandusliku surutise all kannatavad piirkonnad.

2. Komisjon ja liikmesriigid püüavad tagada, et abi oleks tõeliselt keskendatud kõige raskemas olukorras olevatele aladele kõige kohasemal geograafilisel tasandil. Lõikes 1 nimetatud piirkondade rahvastik ei tohi ületada 18 % kogu ühenduse rahvastikust. Sellest lähtuvalt näeb komisjon ette iga liikmesriigi rahvaarvu ülempiiri järgimise tegurite alusel:

- a) rahvastiku koguarv iga liikmesriigi NUTS III tasandi piirkondades, mis vastavad lõigetes 5 ja 6 nimetatud kriteeriumidele;
- b) iga liikmesriigi siseriiklike struktuuriliste probleemide tõsidus, võrreldes teiste asjassepuutuvate liikmesriikidega. Probleemide tõsidust hinnatakse kogutöötuse ja pikaajalise töötuse alusel väljaspool piirkondi, mis on abikõlblikud eesmärgi 1 alusel;
- c) vajadus tagada, et iga liikmesriik osaleb käesolevas lõigus määratletud üldises keskendamispüüdes õiglasel määral; eesmärgi 2 sihtrahvastik tohib väheneda kõige rohkem ühe kolmandiku võrra, võrreldes määruses (EMÜ) nr 2052/88 sätestatud eesmärkide 2 ja 5b sihtrahvastikuga 1999. aastal.

Komisjon annab liikmesriikidele kogu talle kättesaadava informatsiooni lõigetes 5 ja 6 sätestatud kriteeriumide kohta.

3. Vastavalt lõikes 2 esitatud ülempiiridele teevad liikmesriigid komisjonile ettepaneku loendi kohta tähtsamatest aladest, mille hulgas on:

a) NUTS III tasandi piirkonnad või selliste piirkondade raskeimas olukorras olevad alad, mis vastavad lõikes 5 või lõikes 6 sätestatud kriteeriumidele;

b) alad, mis vastavad lõikes 7 või lõikes 8 nimetatud kriteeriumidele või lõikes 9 nimetatud liikmesriikide erikriteeriumidele.

Liikmesriigid esitavad komisjonile sobivaima geograafilise tasandi statistilised andmed ja muu informatsiooni, mida komisjonil on vaja ettepanekute hindamiseks.

4. Lõikes 3 nimetatud informatsiooni põhjal koostab komisjon tihedas koostöös asjaomase liikmesriigiga loendi eesmärgi 2 raames abikõlblikest aladest, võttes kohaselt arvesse riiklikke prioriteete, ilma et see piiraks artikli 6 lõike 2 kohaldamist.

Lõigetes 5 ja 6 nimetatud kriteeriumidele vastavatel aladel peab igas liikmesriigis elama vähemalt 50 % eesmärgi 2 sihtrahvastikust, välja arvatud objektiivsete asjaoludega põhjendatavad juhtumid.

5. Lõikes 1 viidatud sotsiaalmajanduslikke muutusi kogevad alad peavad esindama NUTS III tasandi territoriaalüksust või kuuluma NUTS III tasandi territoriaalüksusse, mis vastab järgmistele kriteeriumidele:

a) viimase kolme aasta keskmine töötuse määr on kõrgem kui ühenduse keskmine;

b) tööstusliku tööhõive protsentuaalne osa üldisest tööhõivest on võrdne ühenduse keskmisega või ületab selle mis tahes võrdlusaastal alates 1985. aastast;

c) võrreldes vastavalt punktile b valitud võrdlusaastaga, on tööstuslik tööhõive märgatavalt vähenenud.

6. Lõikes 1 viidatud maapiirkonnad peavad esindama NUTS III tasandi territoriaalüksust või kuuluma NUTS III tasandi territoriaalüksusse, mis vastab järgmistele kriteeriumidele:

a) rahvastiku asustustihedus on alla 100 inimese 1 km² kohta või põllumajandusliku tööhõive protsentuaalne osa kogu tööhõivest on võrdne kahekordse ühenduse keskmisega või ületab selle mis tahes võrdlusaastal alates 1985. aastast;

b) viimase kolme aasta keskmine töötuse määr on kõrgem kui ühenduse keskmine või rahvaarv on vähenenud alates 1985. aastast.

7. Lõikes 1 nimetatud linnapiirkonnad on tiheasustusega alad, mis vastavad vähemalt ühele järgmistest kriteeriumidest:

a) pikaajalise töötuse määr on kõrgem kui ühenduse keskmine;

b) vaesuse kõrge tase, sealhulgas ebakindlad elamistingimused;

c) eriti kahjustatud keskkond;

d) kuritegevuse ja õigusrikkumiste kõrge määr;

e) elanikkonna madal haridustase.

8. Lõikes 1 nimetatud kalandusest sõltuvad alad on rannikualad, mille kalatööstuse töökohtade arv moodustab protsentuaalselt olulise osa kogu tööhõivest ning mis kogevad kalandussektori ümberkorraldamisega seotud struktuurilisi sotsiaalmajanduslikke probleeme, mille tulemusena töökohtade arv kõnesolevas sektoris oluliselt väheneb.

9. Ühenduse abi võib laieneda ka suure rahvaarvu või pindalaga aladele, mis kuuluvad ühte järgmistest kategooriatest:

a) lõikes 5 sätestatud kriteeriumidele vastavad, tööstuspiirkondadega külgnevad alad; lõikes 6 sätestatud kriteeriumidele vastavad, maapiirkondadega külgnevad alad; lõikes 5 või lõikes 6 sätestatud kriteeriumidele vastavad alad, mis külgnevad eesmärgi 1 sihtalaga;

b) maapiirkonnad, mille sotsiaalmajanduslikud probleemid tulenevad kas aktiivse põllumajandusliku rahvastiku vananemisest või vähenemisest;

c) piirkonnad, kus on või mida oluliste ja tõendatavate tunnuste alusel ohustavad tõsised struktuurilised probleemid või kõrge töötuse määr, mis tuleneb ühe või mitme põllumajandus-, tööstus- või teenindussektori tegevusala käimasolevast või kavandatavast ümberkorraldamisest.

10. Üks ala võib olla abikõlblik ainult ühe eesmärgi raames neist kahest: kas eesmärgi 1 või eesmärgi 2 raames.

11. Alade loend kehtib seitse aastat alates 1. jaanuarist 2000.

Kui piirkonnas on raske kriis, võib komisjon liikmesriigi ettepaneku põhjal alade loendit muuta 2003. aasta jooksul vastavalt lõigetele 1–10, suurendamata ühegi artikli 13 lõikes 2 nimetatud piirkonna rahvastiku osakaalu.

Artikkel 5

Eesmärk 3

Eesmärgi 3 alusel rahastatakse neid alasid, mis ei ole eesmärgi 1 sihtalad.

Artikkel 6

Üleminekutoetus

1. Hoolimata artiklist 3, saavad määruse (EMÜ) nr 2052/88 kohaselt 1999. aasta eesmärgi 1 sihtalad, mida ei ole nimetatud käesoleva määruse artikli 3 lõike 1 teises lõigus ega artikli 3 lõikes 2, 1. jaanuarist 2000 kuni 31. detsembrini 2005 eesmärgi 1 raames fondidelt jätkuvalt üleminekutoetust.

Artikli 3 lõikes 2 nimetatud loendi vastuvõtmisel koostab komisjon vastavalt artikli 4 lõigetele 5 ja 6 loendi NUTS III tasandi aladest, mis kuuluvad piirkondadesse, mis saavad 2006. aastal fondidelt üleminekutoetust eesmärgi 1 raames.

Teises lõigus nimetatud alade rahvastiku piires ja kooskõlas artikli 4 lõike 4 teise lõiguga võib komisjon liikmesriigi ettepanekul asendada need alad NUTS III tasandi alade või sellest väiksemate aladega, mis kuuluvad artikli 4 lõigete 5 ja 9 kriteeriumidele vastavatesse piirkondadesse.

Teises ja kolmandas lõigus nimetatud loendis nimetamata piirkondades asuvad alad saavad 2006. aastal jätkuvalt toetust vaid ESF-lt, FIFG-lt ja EAGGF arendusrahastult sama abivormi piires.

2. Hoolimata artiklist 4, saavad määruse (EMÜ) nr 2052/88 kohaselt 1999. aastal eesmärkide 2 ja 5b sihtalad, mida ei ole käesoleva määruse artikli 4 lõikes 4 nimetatud loendis, vastavalt

käesolevale määrusele eesmärgi 2 raames ERF-lt üleminekutoetust alates 1. jaanuarist 2000 kuni 31. detsembrini 2005.

Sellised piirkonnad saavad alates 1. jaanuarist 2000 kuni 31. detsembrini 2006 toetust ESF-lt eesmärgi 3 raames samal alusel kui eesmärgi 3 sihtalad, EAGGF tagatisrahastult maaelu arengu raames ja FIFG-lt eesmärgi 1 välise kalandussektori struktuurimeetmete raames.

III PEATÜKK

FINANTSSÄTTED

Artikkel 7

Vahendid ja kontsentreerimine

1. Ajavahemikus 2000–2006 on fondide kohustusteks kasutada vahendid 195 miljardit eurot vastavalt 1999. aasta hindadele.

Nende vahendite jaotus aastate kaupa on esitatud lisas.

2. Eelarveliste vahendite jaotus eesmärkide vahel peab toimuma nii, et oluline osa kontsentreeritaks eesmärgi 1 sihtaladele.

69,7 % struktuurifondide vahenditest eraldatakse eesmärgile 1, sealhulgas 4,3 % üleminekutoetuseks (st kokku 135,9 miljardit eurot).

11,5 % struktuurifondide vahenditest eraldatakse eesmärgile 2, sealhulgas 1,4 % üleminekutoetuseks (st kokku 22,5 miljardit eurot).

12,3 % struktuurifondide vahenditest eraldatakse eesmärgile 3 (st kokku 24,05 miljardit eurot).

Eesmärkide 1, 2 ja 3 kohta märgitud arvud ei sisalda lõikes 6 nimetatud rahalisi vahendeid ega eesmärgi 1 välist FIFG rahastamist.

3. Selget ja arusaadavat menetlust kasutades teeb komisjon liikmesriigiti artiklites 13–19 nimetatud programmeerimiseks kasutada olevate kohustuste assigneeringute suunava jaotuse, võttes eesmärkide 1 ja 2 puhul arvesse üht või enamat määruses (EMÜ) nr 2052/88 nimetatud objektiivset kriteeriumi, milleks on:

abikõlblik rahvastik, piirkonna jõukus, riigi jõukus ning struktuuriliste probleemide suhteline tõsidus, eriti töötuse tase.

Eesmärgi 3 puhul põhineb jaotus liikmesriigiti abikõlblikul rahvastikul, tööhõive olukorral ja sotsiaalse tõrjutusega ning hariduse ja koolituse tasemega seotud probleemide tõsidusel ning naiste osalusel tööturul.

Eesmärkide 1 ja 2 puhul eristatakse jaotamisel üleminekutoetust saavatele piirkondadele ja aladele eraldatud assigneeringud. Need määratakse kindlaks vastavalt esimeses lõigus nimetatud kriteeriumidele. Nende assigneeringute jaotus aastate kaupa on alates 1. jaanuarist 2000 kahanev ja 2000. aastal väiksem kui 1999. aastal. Üleminekutoetuse struktuuri võib kokkuleppel komisjoniga kohandada iga piirkonna erivajaduste järgi, tingimusel et peetakse kinni rahaeralduste jaotamisest igale piirkonnale.

Selget ja arusaadavat menetlust kasutades teeb komisjon liikmesriigiti väljaspool eesmärgi 1 sihtalasid artikli 2 lõike 3 esimeses lõigus nimetatud kalandussektori struktuurimeetmeteks kasutatavate kohustuste assigneeringute suunava jaotuse.

4. Põhja-liri heaks ja Iirimaa piirialade heaks luuakse eesmärgi 1 raames aastateks 2000–2004 Põhja-liri rahuprotsessi toetuseks programm Peace.

Eesmärgi 1 raames kehtestatakse nendele artikli 3 lõikes 2 nimetatud loendis nimetatata Rootsi NUTS II tasandi piirkondadele, mis vastavad Austria, Rootsi ja Soome ühinemisakti protokollis 6 artiklis 2 sätestatud kriteeriumidele, aastateks 2000–2006 eriabiprogramm.

5. Lõikes 3 nimetatud iga riigi suunava jaotuse alusel eraldatakse 4 % kohustuste assigneeringutest vastavalt artiklile 44.

6. Lõikes 1 nimetatud ajavahemikus on 5,35 % lõikes 1 nimetatud struktuurifondide kohustuste assigneeringutest määratud ühenduse algatuste rahastamiseks.

0,65 % lõikes 1 nimetatud assigneeringutest on määratud artiklites 22 ja 23 määratletud uuenduslike meetmete ja tehnilise abi rahastamiseks.

7. Lõikes 1 nimetatud summade programmeerimiseks ja edasiseks Euroopa ühenduste üldeelarvesse lülitamiseks seotakse need summad alates 1. jaanuarist 2000 iga-aastase 2 % indeksiga.

Vajaduse korral vaatab komisjon aastate 2004–2006 eraldiste indeksi üle hiljemalt 31. detsembriks 2003 tehniliseks kohandamiseks uusima kättesaadava majandusinfo alusel. Seoses erinevusega esialgselt programmist tehtav eraldi liidetakse lõikes 5 nimetatud summaga.

8. Aastane kogulaekum, mille iga liikmesriik on käesoleva määruse alusel struktuurifondidest saanud — koos Ühtekuuluvusfondi antud abiga — ei tohiks ületada 4 % riigi SKTst.

IV PEATÜKK

ORGANISEERIMINE

Artikkel 8

Täiendavus ja partnerlus

1. Ühenduse meetmed täiendavad vastavaid siseriiklikke tegevusi või aitavad neile kaasa. Need kavandatakse selle riigi eeskirjade ja tavade järgi komisjoni ja liikmesriigi tihedas koostöös, edaspidi "partnerlus", koos liikmesriigi määratud asutuste ja organitega, kelleks on eelkõige:

— piirkondlikud ja kohalikud asutused ja teised pädevad riigiasutused,

— majanduspartnerid ja tööturu osapooled,

— teised asjakohased pädevad asutused.

Partnerlust teostatakse, järgides täielikult kõikide esimeses lõigus nimetatud partnerite vastavaid institutsioonilisi, seaduslikke ja finantsilisi volitusi.

Riikliku, piirkondliku, kohaliku või muu tasandi kõige esindavat partnerlust määrates loovad liikmesriigid vastavalt riigisiseste eeskirjadele ja tavadele kõikide asjakohaste asutuste laialdase

ja tõhusa koosluse, võttes arvesse vajadust edendada meeste ja naiste võrdõiguslikkust ning säästvat arengut keskkonna kaitse ja parandamise nõuete kaasamise kaudu.

Kõik määratud pooled (edaspidi "partnerid") taotleavad ühist eesmärki.

2. Partnerlus hõlmab abi ettevalmistamist, rahastamist, seiret ja hindamist. Liikmesriigid tagavad asjaomaste partnerite osaluse programmeerimise eri tasanditel, võttes arvesse iga etapi tähtaega.

3. Subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamisel vastutavad liikmesriigid abi rakendamise eest asjakohasel territoriaalsel tasandil vastavalt iga liikmesriigi erikorraile, ilma et see piiraks komisjoni volitusi, eelkõige seoses Euroopa ühenduste üldeelarve rakendamisega.

4. Liikmesriigid teevad komisjoniga koostööd, et tagada ühenduse vahendite kasutamine usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtete kohaselt.

5. Igal aastal konsulteerib komisjon ühenduse struktuuripoliitika küsimuses organisatsioonidega, mis esindavad tööturu osapooli Euroopa tasandil.

Artikkel 9

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *programmeerimine*: organiseerimise, otsuste tegemise ja rahastamise mitmeetapiline protsess, millega rakendatakse ühenduse ja liikmesriikide mitmeaastast ühismeedet artiklis 1 nimetatud eesmärkide saavutamiseks;
- b) *arengukava* (edaspidi "kava"): liikmesriigi ettevalmistatud olukorra analüüs, mis peab silmas artiklis 1 nimetatud eesmärke ja nende saavutamiseks esmatähtsaid vajadusi, strateegiat, kavandatud tegevusprioriteete, nende eesmärke ja nendega seonduvaid suunavaid rahalisi vahendeid;
- c) *eesmärgi 3 poliitiline tugiraamistik*: dokument, milles kirjeldatakse tööhõiveks ja inimressursside arendamiseks antava abi

tausta iga liikmesriigi kogu territooriumil ja millega tehakse kindlaks seosed prioriteetidega, mis on ette nähtud riikliku tööhõive tegevuskavaga;

- d) *ühenduse abi raamprogramm*: pärast liikmesriigi esitatud kava hindamist kokkuleppel asjaomase liikmesriigiga komisjoni kinnitatav dokument, mis sisaldab fondide ja liikmesriigi strateegiat ning tegevusprioriteete, nende eesmärke, fondide osalust ja muid rahalisi vahendeid. See dokument jaotatakse osadeks vastavalt prioriteetidele ning seda rakendatakse ühe või mitme rakenduskavana;
- e) *abi*: fondide pakutavad abivormid, milleks on:
 - i) rakenduskavad või ühtsed programmdokumendid;
 - ii) ühenduse algatuste programmid;
 - iii) tehnilise abi ja uuenduslike meetmete toetus;
- f) *rakenduskava*: komisjoni kinnitatud dokument ühenduse abi raamprogrammi elluviimiseks, mis koosneb mitme aasta meetmeid hõlmavast kokkusobivate prioriteetide kogumist, mille rakendamiseks võidakse kasutada ühe või mitme fondi, ühe või mitme muu olemasoleva rahastamisvahendi või EIP vahendeid. Integreeritud rakenduskava on rakenduskava, mida rahastab mitu fondi;
- g) *ühtne programmdokument*: komisjoni kinnitatud ühtne dokument, kuhu on koondatud ühenduse abi raamprogrammis ja rakenduskavas sisalduv informatsioon;
- h) *prioriteet*: prioriteet, mis sisaldub ühenduse abi raamprogramiga või abiga seoses vastuvõetud strateegias; selle kohta määratakse fondide ja muude rahastamisvahendite osalus ning liikmesriikide asjakohased rahalised vahendid ja eesmärgid;
- i) *üldine toetus*: abi osa, mille rakendamise ja korraldamise võib kooskõlas artikli 27 lõikega 1 usaldada ühele või mitmele heakskiidetud vahendajale, sealhulgas kohalikele asutustele,

regionaalarengu asutustele või valitsusvälistele organisatsioonidele, ja mida soovitavalt kasutatakse kohalike arengualguste toetamiseks. Otsuse kasutada üldist toetust teeb liikmesriik kokkuleppel komisjoniga või korraldusasutus kokkuleppel liikmesriigiga.

Ühenduse algatuse programmide ja uuenduslike meetmete korral võib komisjon otsustada, et üldist toetust kasutatakse kogu või osa abi jaoks. Ühenduse algatuse puhul võib sellise otsuse teha ainult eelneva kokkuleppe korral asjaomase liikmesriigiga.

- j) *meede*: prioriteedi mitmeaastase elluviimise vahend, mis võimaldab tegevusi rahastada. Kõik asutamislepingu artikli 87 kohased abikavad, liikmesriikide poolt määratud asutuste antav abi või seda liiki abikavarühmad või abirühmad või nende kombinatsioonid, millel on sama eesmärk ja mis määratletakse meetmena;
- k) *tegevus*: mis tahes projekt või toiming, mille rakendajaks on lõplik abisaaja;
- l) *lõplikud abisaajad*: tegevuste eest vastutavad asutused ja riigi- või eraettevõtted. Asutamislepingu artikli 87 kohaste abikavade või liikmesriikide poolt määratud asutuste antava abi puhul on lõplikeks abisaajateks abi andvad asutused;
- m) *programmitäiend*: dokument, millega rakendatakse abi strateegiat ja prioriteete ning mis sisaldab üksikasju meetme tasandil vastavalt artikli 18 lõikele 3, mille on koostanud liikmesriik või korraldusasutus ning mis on vajaduse korral üle vaadatud kooskõlas artikli 34 lõikega 3. Dokument saadetakse teadmiseks komisjonile;
- n) *korraldusasutus*: riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi riiklik või eraasutus või -organ, mille liikmesriik on määranud käesoleva määruse kohaldamisel abi korraldama, või liikmesriik, kui ta täidab seda ülesannet ise. Kui liikmesriik määrab korraldusasutuseks mõne muu asutuse peale enda, peab ta üksikasjalikult määratlema enda ja korraldusasutuse suhte

ning korraldusasutuse ja komisjoni suhte. Kui liikmesriik nii otsustab, võib korraldusasutus olla asjaomase abi makseasutusega sama asutus;

- o) *makseasutus*: riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi asutus(ed) või organ(id), mille liikmesriigid on määranud selleks, et koostada ja esitada väljamaksetaotlusi ja võtta komisjonilt vastu makseid. Liikmesriik peab üksikasjalikult määratlema enda ja makseasutuse suhte ning makseasutuse ja komisjoni suhte.

Artikkel 10

Kooskõlastamine

1. Eri fondide tegevus kooskõlastatakse eelkõige järgmiste vahendite kaudu:

- a) kavad, ühenduse abi raamprogrammid, rakenduskavad ja artiklis 9 määratletud ühtsed programmdokumendid, sealhulgas vajaduse korral tugiraamistik vastavalt artikli 9 lõike 1 punktile c;
- b) teatava eesmärgi raames antava abi kasutamise seire ja hindamine;
- c) lõikes 3 nimetatud suunised.

2. Partnerluse põhimõtet järgides tagavad komisjon ja liikmesriik eri fondidest antava abi kooskõlastamise teistest fondidest ning EIP - st ja muudest olemasolevatest rahastamisvahenditest antava abiga.

Et tarvitusele võetud eelarveliste vahendite mõju asjakohaseid rahastamisvahendeid kasutades oleks maksimaalne, võib toetuste vormis antava ühenduse abi ühendada sobival viisil laenude ja tagatistega. Sellise ühendamise võib määrata kindlaks koostöös EIPga ühenduse abi raamprogrammi või ühtse programmdokumendi koostamisel. Sellega võidakse võtta arvesse ettepanud rahastamiskava tasakaalustatust, fondide osalust ning taotletavaid arengueesmäärke.

3. Hiljemalt ühe kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest ja enne artiklis 42 nimetatud vahekokkuvõtet, alati pärast kõikide liikmesriikidega konsulteerimist avaldab komisjon artiklis 1

nimetatud eesmärkidega seotud asjakohase ja kokkulepitud ühenduse poliitika soovituslikud üldsuunised, et aidata pädevatel riiklikel ja piirkondlikel asutustel arengukavu koostada ja abi andmist kontrollida. Need suunised avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 11

Täiendavus

1. Tegelik majandusliku mõju saavutamiseks ei tohi fondide assigneeringud asendada liikmesriigi riiklike või muid samaväärseid struktuurilisi kulutusi.

2. Selleks määravad komisjon ja asjaomane liikmesriik riiklike või muude samaväärsete struktuuriliste kulutuste taseme, mida liikmesriik peab hoidma kõigil oma eesmärgi 1 sihtaladel programmeerimisperioodil.

Eesmärkide 2 ja 3 puhul koos otsustavad komisjon ja asjaomane liikmesriik aktiivse tööturupoliitika kulutuste taseme ja, kui see on põhjendatud, nende kahe eesmärgi sihtide saavutamiseks kavandavate muude toimingute kulutuste taseme, mida liikmesriik peab riiklikul tasandil programmeerimisperioodil hoidma.

Sellised kulutused määravad liikmesriik ja komisjon neljanda lõigu sätteid arvesse võttes enne komisjoni heakskiitvat otsust asjaomase liikmesriigiga seotud mis tahes ühenduse abi raamprogrammi või ühtse programmdokumendi kohta ja need lülitatakse kõnealustesse dokumentidesse.

Tavaliselt on esimeses ja teises lõigus nimetatud kulutuste tase vähemalt võrdne tegelike kulutuste aasta keskmisega eelmisel programmeerimisperioodil ja nende määramisel peetakse silmas rahastamise üldisi makromajanduslikke tingimusi, võttes siiski arvesse majanduslikke eriolukordi, näiteks privatiseerimist, riiklike struktuuriliste või samaväärsete kulutuste erandlikku taset liikmesriigis eelmisel programmeerimisperioodil ja rahvamajanduse suundumusi.

Samuti tuleks arvesse võtta struktuurifondi kulutuste vähendamist võrreldes ajavahemikuga 1994–1999.

3. Programmeerimisperioodil kontrollitakse täiendavust lõikes 2 sätestatud territoriaalsel tasandil kolm korda:

- a) lõike 2 kolmandas lõigus kirjeldatud eelkontroll, mis moodustab kogu programmeerimisperioodiks tugiraamistikku;
- b) vahekontroll hiljemalt kolm aastat pärast ühenduse abi raamprogrammi või ühtsete programmdokumentide heakskiitmist, tavaliselt hiljemalt 31. detsembriks 2003, mille alusel võivad komisjon ja liikmesriik kokku leppida struktuuriliste kulutuste taseme uuesti läbivaatamises, kui majanduslik olukord on põhjustanud asjaomase liikmesriigi riigituludes või tööhõives sellist arengut, mis erineb oluliselt eelkontrolli ajal prognoosist;
- c) kontroll hiljemalt 31. detsembriks 2005.

Selleks esitavad liikmesriigid kavade esitamisel, vahekontrolli ajal ja hiljemalt 31. detsembriks 2005 tehtava kontrolli ajal komisjonile kogu asjakohase informatsiooni. Vajaduse korral kasutatakse statistilise hindamise meetodeid.

Nimetatud kontrollidest olenemata peab liikmesriik informeerima komisjoni kogu programmeerimisperioodil muutustest, mis võivad seada kahtluse alla liikmesriigi suutlikkuse hoida kulutusi lõikes 2 nimetatud tasemel.

Artikkel 12

Vastavus

Fondide rahastatavad või EIP-lt või mõnelt muult rahastamisvahendilt abi saavad tegevused vastavad asutamislepingu sätetele, selle alusel vastuvõetud rahastamisvahenditele ning ühenduse poliitikale ja meetmetele, sealhulgas konkurentsieskirjadele ning riigihankelepingute sõlmimise, keskkonna kaitse ja parandamise ning meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamise ja nende võrddõuslikkuse edendamise eeskirjadele.

II JAOTIS

PROGRAMMEERIMINE

I PEATÜKK

Programmeerimisperiood algab 1. jaanuaril 2000.

ÜLDSÄTTED EESMÄRKIDE 1, 2 JA 3 KOHTA

Artikkel 13

Geograafiline hõlmatus

1. Eesmärgi 1 raames esitatud kavad koostatakse geograafilisel tasandil, mida asjaomane liikmesriik peab kõige asjakohasemaks, aga need hõlmavad tavaliselt ühtainust NUTS II tasandi piirkonda. Liikmesriigid võivad siiski esitada üldise arengukava teatavate või kõigi artikli 3 lõikes 2, artikli 6 lõikes 1 ja artikli 7 lõikes 4 nimetatud loendisse kuuluvate piirkondade kohta tingimusel, et see kava sisaldab artiklis 16 nimetatud andmeid.

2. Eesmärgi 2 raames esitatud kavad koostatakse geograafilisel tasandil, mida asjaomane liikmesriik peab kõige asjakohasemaks, aga need hõlmavad tavaliselt kõiki artikli 4 lõikes 4 ja artikli 6 lõikes 2 nimetatud loendisse kuuluvaid piirkondi, mis kuuluvad ühteainsasse NUTS II tasandi piirkonda. Liikmesriigid võivad siiski esitada kava teatavate või kõigi artikli 4 lõikes 4 ja artikli 6 lõikes 2 nimetatud loendisse kuuluvate piirkondade kohta tingimusel, et see kava sisaldab artiklis 16 nimetatud andmeid. Kui kavad hõlmavad muid kui eesmärgi 2 alusel abikõlblikke piirkondi, eristatakse nendes eesmärgi 2 sihtalade tegevusi muude piirkondade tegevustest.

3. Eesmärgi 3 raames esitatavad kavad hõlmavad liikmesriigi territooriumi väljaspool eesmärgi 1 sihtalasid antava abi suhtes ning, võttes arvesse nende alade üldisi vajadusi, mis kogevad sotsiaalmajanduslikest ümberkorraldustest lähtuvaid struktuurilisi probleeme, pakuvad kogu riigi territooriumil tugiraamistikku inimressursside arendamiseks.

Artikkel 14

Kestus ja läbivaatamine

1. Kõik kavad, ühenduse abi raamprogrammid, rakenduskavad ja ühtsed programmdokumendid katavad seitsmeaastase ajavahemiku, ilma et see piiraks artikli 6 ja artikli 7 lõike 4 esimese lõigu kohaldamist.

2. Ühenduse abi raamprogrammid, rakenduskavad ja ühtsed programmdokumendid vaadatakse läbi ja kohandatakse vajaduse korral liikmesriigi algatusel või komisjoni algatusel kokkuleppel liikmesriigiga vastavalt käesolevale jaotisele pärast artiklis 42 nimetatud vahhindamist ja artiklis 44 nimetatud tulemusreservi eraldamist.

Need võib läbi vaadata ka juhul, kui sotsiaalmajanduslikus olukorras ja tööturul on toimunud olulisi muutusi.

Artikkel 15

Ettevalmistus ja heakskiitmine

1. Eesmärkide 1, 2 ja 3 kohta esitavad liikmesriigid komisjonile kava. Selle kava koostavad liikmesriikide määratud riikliku, piirkondliku või muu tasandi pädevad asutused. Kui abi peab olema ühtse programmdokumendi kujul, käsitatakse kava ühtse programmdokumendi projektina.

Eesmärgi 1 puhul kasutatakse ühenduse abi raamprogramme kõikide eesmärgi 1 sihtalade korral; kui ühenduse eraldi on väiksem kui 1 000 miljonit eurot või ei ületa seda summat oluliselt, esitavad liikmesriigid tavaliselt ühtse programmdokumendi projekti.

Eesmärkide 2 ja 3 puhul kasutatakse tavaliselt ühtseid programmdokumente; liikmesriigid võivad soovi korral lasta koostada ühenduse abi raamprogrammi.

2. Liikmesriik esitab komisjonile kavad pärast partneritega konsulteerimist, kes esitavad oma arvamuse ajavahemiku jooksul, mis võimaldab kinni pidada teises lõigus ettenähtud tähtpäevast.

Kui asjaomase liikmesriigiga ei ole kokku lepitud teisiti, esitatakse kavad hiljemalt neli kuud pärast seda, kui on koostatud artikli 3 lõikes 2 ja artikli 4 lõikes 4 nimetatud abikõlblike piirkondade loend.

3. Komisjon hindab kõnealuseid kavu, et otsustada, kas need vastavad käesoleva määruse eesmärkidele, võttes arvesse artikli 9 lõike 1 punktis c nimetatud tugiraamistikku, muud ühenduse poliitikat ja artikli 41 lõiget 2.

Komisjon hindab ka iga esitatud eesmärgi 3 kava, pidades silmas kavandavate meetmete vastavust riiklikule kavale artikli 16 lõike 1 punktis b vastava Euroopa tööhõivestrategia rakendamiseks ning mil viisil ja mil määral võetakse arvesse nende alade üldisi vajadusi, mis kogeavad sotsiaalmajanduslikest ümberkorraldustest tingitud struktuurilisi probleeme.

4. Lõikes 1 nimetatud juhtudel koostab komisjon kokkuleppel asjaomase liikmesriigiga ja artiklites 48–51 sätestatud korras ühenduse abi raamprogrammid. Ühenduse abi raamprogrammide ettevalmistamises võib osaleda ka EIP. Komisjon teeb fondide osaluse kohta otsuse hiljemalt viis kuud pärast vastava kava või kavade kättesaamist tingimusel, et need sisaldavad kogu artiklis 16 nimetatud informatsiooni.

Komisjon hindab liikmesriigi ettepanud rakenduskavasid, et määrata, kas need on kooskõlas vastava ühenduse abi raamprogrammiga ning ühenduse muu poliitikaga. Komisjon teeb fondide osaluse kohta otsuse kooskõlas artikli 28 lõikega 1 ja kokkuleppel asjaomase liikmesriigiga tingimusel, et ettepanekud sisaldavad kogu artikli 18 lõikes 2 nimetatud informatsiooni.

Taotluste läbivaatamise ja programmide rakendamise kiirendamiseks võivad liikmesriigid üheaegselt kavadega esitada ka rakenduskavade projektid. Tehes otsust ühenduse abi raamprogrammi kohta, kiidab komisjon artikli 28 lõike 1 kohaselt heaks ka kavade üheaegselt esitatud rakenduskavasid tingimusel, et need sisaldavad kogu artikli 18 lõikes 2 nimetatud informatsiooni.

5. Lõikes 1 nimetatud juhtudel teeb komisjon kokkuleppel asjaomase liikmesriigiga kavade alusel otsuse ühtsete programmdokumentide kohta artiklites 48–51 sätestatud korras. Ühtsete programmdokumentide ettevalmistamises võib osaleda ka EIP. Artikli 28 lõike 1 kohaselt teeb komisjon ühtse programmdokumendi ja fondide osaluse kohta üheainsa otsuse hiljemalt viis kuud pärast vastava kava kättesaamist tingimusel, et see sisaldab kogu artikli 19 lõikes 3 nimetatud informatsiooni.

6. Liikmesriik või korraldusasutus võtab artikli 9 punktis m määratletud programmitäiendi vastu seirekomisjoni nõusolekul, kui programmitäiend on koostatud pärast komisjoni otsust fondide osaluse kohta, või pärast asjaomaste partneritega konsulteerimist, kui programmitäiend on koostatud enne otsust fondide toetuse kohta. Viimasel juhul seirekomisjon kas kinnitab programmitäiendi või taotleb selle kohandamist vastavalt artikli 34 lõikele 3.

Kolme kuu jooksul alates komisjoni otsusest rakenduskava või ühtse programmdokumendi heakskiitmise kohta saadab liikmesriik programmitäiendi ühtse dokumendina komisjonile teadmiseks.

7. Komisjoni otsused ühenduse abi raamprogrammi või ühtse programmdokumendi kohta avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Euroopa Parlamendi nõudel edastab komisjon need otsused ning enda poolt heakskiidetud ühenduse abi raamprogrammi ja ühtsed programmdokumendid Euroopa Parlamendile teadmiseks.

II PEATÜKK

PROGRAMMEERIMISE SISU EESMÄRKIDE 1, 2 JA 3 KORRAL

Artikkel 16

Kavad

1. Eesmärkide 1, 2 ja 3 raames esitatud kavad põhinevad asjakohastel riiklikel ja piirkondlikel prioriteetidel ja võtavad arvesse artikli 10 lõikes 3 nimetatud soovituslikke suuniseid ning sisaldavad järgmist:

a) võimaluse korral kvantifitseeriv praeguse olukorra kirjeldus erinevuste, mahajäämuse ja arengupotentsiaali kohta eesmärgi 1 sihtaladel või ümberkorraldamise kohta eesmärgi 2 sihtaladel või inimressursside arendamise ja tööhõivepoliitika kohta

liikmesriigis ning eesmärgi 3 sihtaladel; samuti tarvitusele võetud rahaliste vahendite kirjeldus ning eelmise programmeerimisperioodi tegevuste peamised tulemused, võttes arvesse kättesaadavaid hindamistulemusi;

- b) artiklis 1 nimetatud eesmärkide ja valitud prioriteetide saavutamiseks asjakohase strateegia kirjeldus piirkondade ja alade, sealhulgas maapiirkondade säästvaks arenguks ja ümberkorraldamiseks, sellega seotud inimressursside arendamiseks ning haridus-, koolitus- ja tööhõivepoliitika ning -süsteemi kohandamiseks ja nüüdisajastamiseks.

Käesolevas punktis loetletud muudele andmetele lisaks näitavad liikmesriigid igas eesmärgi 3 kavas, et kavandatud prioriteedid on kooskõlas senise riikliku tööhõivekavaga, viidates strateegia põhieesmärkide kirjeldusele ja nende saavutamise põhivahenditele.

Liikmesriigid näitavad ka, et igas eesmärgi 2 kavas ettenähtud inimressursse ja tööhõivet käsitlevad, ESF-lt abi saavad tegevused kuuluvad ümberkorraldusstrateegiasse, on kooskõlastatud teiste fondidega ning vastavad artikli 41 lõikes 2 nimetatud, inimressursside ja tööhõivega seotud eelhindamisele. Kui need vajadused ei eelda märkimisväärset summat, hõlmatakse need eesmärgiga 3;

- c) teave fondidelt ning vajaduse korral EIP-lt ja muudelt rahastamisvahenditelt saadud rahalise toetuse, sealhulgas teadmiseks EAGGF tagatisrahastult määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 33 nimetatud meetmeteks saadud kogusumma kavandatava kasutuse ja vormi kohta; eeldatav vajadus tehnilise abi järele; teave täiendavuse kohta kooskõlas artikli 11 lõikega 2, kusjuures eesmärgi 1 puhul peaks see olema üldise suunava rahastamistabeli kujul, mis sisaldab riiklike või muid samaväärseid ja vajaduse korral tõenäolisi erasektori vahendeid ning ühenduse struktuurilisi vahendeid vastavalt igale kavas esitatud prioriteedile.

Kavas tuleb üleminekutoetust saavate piirkondade finantsraamistikku alati eristada eesmärkide 1 ja 2 muude sihtalade finantsraamistikust.

Eesmärkide 2 ja 3 raames antava ESF abi puhul võib osalemise protsentsuaalne määr olla eesmärgi 2 sihtaladel suurem kui mujal.

Eesmärgi 3 puhul tuleb rahastamiskavas näidata kavandatud assigneeringute kontsentreerimist sotsiaalmajanduslikest ümberkorraldustest tingitud struktuurilisi probleeme kogevaltele aladele;

- d) aruanne partneritega konsulteerimiseks võetud meetmetest.

2. Eesmärgi 1 sihtalade kavad peavad sisaldama kõiki asjakohaseid meetmeid majanduslikuks ja sotsiaalseks ümberkorraldamiseks, inimressursside arendamiseks, võttes arvesse artikli 9 lõike 1 punktis c) nimetatud tugiraamistikku, ning maaelu ja kalandusstruktuuride arenguks.

Kui kogu liikmesriik on eesmärgi 1 sihtala, peab kava sisaldama lõike 1 punkti b) teises alalõigus nimetatud andmeid.

3. Liikmesriigid esitavad iga fondiga seotud andmed, sealhulgas taotletava rahalise toetuse määr ning ülevaade kavandatavatest rakenduskavadest, eelkõige nende eesmärkidest ja kavandatavate toimingute põhiliikidest.

Artikkel 17

Ühenduse abi raamprogramm

1. Ühenduse abi raamprogramm näeb ette ühenduse struktuuriabi kooskõlastamise asjaomastes piirkondades, sealhulgas kooskõlas artikli 1 lõikega 3 abi inimressursside arendamiseks.

2. Kõik ühenduse abi raamprogrammid sisaldavad järgmist:

- a) ülevaade ühenduse ja liikmesriigi ühistoimingute strateegiast ja prioriteetidest; nende võimaluse korral kvantifitseeritud konkreetsed eesmärgid; hinnang eeldatavale mõjule kooskõlas artikli 41 lõikega 2; teave selle kohta, kuidas see strateegia ja need prioriteedid on arvesse võtnud artikli 10 lõikes 3 nimetatud soovituslikke suuniseid, majanduspoliitikat, tööhõive arendamise strateegiat inimeste kohanemisevõime ja oskuste parandamise kaudu ja vajaduse korral asjaomase liikmesriigi regionaalpoliitikat;

- b) teave väljaspool ühenduse abi raamprogrammi vastuvõetud rakenduskavade laadi ja kestuse ning nende eesmärkide ja valitud prioriteetide kohta;

- c) suunav rahastamiskava, mis täpsustab vastavalt artiklitele 28 ja 29 iga prioriteedi ja aasta kohta ettenähtud kõigi fondide, vajaduse korral EIP ja teiste rahastamisvahendite — sealhulgas teadmiseks EAGGF tagatisrahastult määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 33 nimetatud meetmeteks saadud kogusumma — toetuse kavandatava eraldise, kui need toetavad otseselt asjaomast rahastamiskava, ning iga fondi toetusele vastav riiklik ja erasektori hinnanguline abikõlblik kogufinantseering;

Eesmärgi 3 puhul peab rahastamiskava näitama kavandatud assigneeringute kontsentreerimist sotsiaalmajanduslikest ümberkorraldustest tingitud struktuurilisi probleeme kogevatele aladele.

Selles rahastamiskavas eristatakse finantseeringud, mis on kavandatud üleminekutoetust saavatele piirkondadele.

Igaks aastaks kavandatav fondide osaluse kogumaht igas ühenduse abi raamprogrammis peab olema kooskõlas vastava finantsperspektiiviga, võttes arvesse artikli 7 lõike 3 kolmandas alalõigus nimetatud kahanevuse põhimõtet;

- d) ühenduse abi raamprogrammi rakendussätted, mis sisaldavad järgmist:

— liikmesriigi määratud ja artikli 9 punktis n nimetatud korraldusasutus, kes vastutab ühenduse abi raamprogrammi juhtimise eest vastavalt artiklile 34,

— partnerite artiklis 35 nimetatud seirekomisjonidesse kaasamise kord;

- e) kui see on asjakohane, informatsioon abi ettevalmistamiseks, seireks ja hindamiseks vajalike assigneeringute kohta.

Kooskõlas artikliga 11 sisaldavad ühenduse abi raamprogrammid täiendavuse põhimõtte eelkontrolli ja vajalikku teavet seoses

asjaomaselt liikmesriigilt abisaavatele piirkondadele suunatud finantsvoogude selguse ja arusaadavusega.

Artikkel 18

Rakenduskavad

1. Ühenduse abi raamprogrammiga hõlmatud abi antakse tavaliselt artiklis 9 määratletud ühtsete rakenduskavade vormis piirkondade kaupa.

2. Iga rakenduskava sisaldab järgmist:

- a) programmi prioriteedid, nende vastavus asjakohasele ühenduse abi raamprogrammile, nende võimaluse korral kvantifitseeritud eesmärgid ja hinnang eeldatavale mõjule vastavalt artikli 41 lõikele 2;

- b) prioriteetide rakendamiseks kavandatavate meetmete lühikirjeldus, kaasa arvatud asutamislepingu artiklis 87 nimetatud abikavadele vastavuse kontrollimiseks vajalik teave; kui see on asjakohane, nende meetmete laad, mida on vaja rakenduskava ettevalmistamiseks, seireks ja hindamiseks;

- c) suunav rahastamiskava, mis täpsustab vastavalt artiklitele 28 ja 29 iga prioriteedi ja aasta kohta ettenähtud kõigi fondide, vajaduse korral EIP ja teiste rahastamisvahendite — sealhulgas teadmiseks EAGGF tagatisrahastult määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 33 nimetatud meetmeteks saadud kogusumma — toetuse kavandatava eraldise, kui need toetavad otseselt rahastamiskava, ning iga fondi toetusele vastav riiklik ja erasektori hinnanguline abikõlblik kogufinantseering.

Selles rahastamiskavas eristatakse eri fondide kogutoetusest finantseeringud, mis on kavandatud üleminekutoetust saavatele piirkondadele.

Igaks aastaks kavandatav fondide osaluse kogumaht peab olema kooskõlas vastava finantsperspektiiviga, võttes arvesse artikli 7 lõike 3 kolmandas alalõigus nimetatud kahanevuse põhimõtet;

- d) rakenduskava rakendussätted sisaldavad järgmist:

- i) liikmesriigi määratud ja artikli 9 punktis n nimetatud korraldusasutus, kes vastutab rakenduskava juhtimise eest vastavalt artiklile 34;

- ii) rakenduskava juhtimiseks vajaliku korra kirjeldus;
- iii) seire- ja hindamissüsteemide kirjeldus, sealhulgas seirekomisjoni roll;
- iv) finantsvoogude kasutuselevõtu- ja kasutamismenetluse määratlus, et tagada nende selgus ja arusaadavus;
- v) rakenduskava kontrollimiseks vajaliku erikorra ja erimeetluste kirjeldus.

- e) komisjoni ja asjaomase liikmesriigi vahelise kokkuleppe kirjeldus käesoleva määruse juhtimis-, seire- ja hindamissüsteemide täitmiseks vajaliku, võimaluse korral elektroonilise andmevahetuse kohta.

Artikkel 19

Ühtsed programmdokumendid

1. Eesmärkide 2 ja 3 ning artikli 15 lõikes 1 täpsustatud eesmärgi 1 raames antakse abi tavaliselt ühtsete programmdokumentide vormis. Eesmärkide 2 ja 3 puhul kohaldatakse artikli 15 lõike 1 punkti c.

3. Programmitäiend sisaldab järgmist:

- a) meetmed rakenduskava vastavate prioriteetide rakendamiseks; meetmete, võimaluse korral kvantifitseeritud meetmete eelhindamine vastavalt artikli 41 lõikele 3; asjakohased seirenäitajad vastavalt artiklile 36;
- b) meetmetest lõplike abisaajate liikide määratlus;
- c) rahastamiskava, mis täpsustab vastavalt artiklitele 28 ja 29 iga meetme puhul ettenähtud asjaomase fondi, vajaduse korral EIP ja teiste rahastamisvahendite toetuse kavandatava eraldise, ning iga fondi toetusele vastav riiklik või muu samaväärne ja erasektori hinnanguline abikõlblik kogufinantseering; fondi meetmes osalemise protsentuaalne määr määratakse vastavalt artiklile 29 ja vastavalt asjaomasele prioriteedile eraldatud ühenduse vahendite kogumahule.

Selles rahastamiskavas eristatakse finantseeringud, mis on kavandatud üleminekutoetust saavatele piirkondadele.

Rahastamiskavaga on kaasas meetmete kaasfinantseerimise korra kirjeldus, mis võtab arvesse asjaomase liikmesriigi institutsioonilist, õigus- ja finantssüsteemi;

- d) meetmed rakenduskava avalikustamiseks kooskõlas artikliga 46;

2. Eesmärgi 1 ühtne programmdokument sisaldab kõiki asjakohaseid meetmeid majanduslikuks ja sotsiaalseks ümberkorraldamiseks, tööhõive arendamiseks inimeste kohanemisvõime ja oskuste parandamise kaudu, võttes arvesse artikli 9 lõike 1 punktis c nimetatud tugiraamistikku, ning maaelu ja kalandusstruktuuride arenguks.

Eesmärgi 2 ühtne programmdokument kooskõlastab kogu ühenduse struktuuriabi, sealhulgas vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 41 lõikele 2 kõnealuse määruse artikli 33 kohaseid maaelu arengu meetmeid, välja arvatud eesmärgi 3 raames antav abi inimressursside arenguks, kõikidel eesmärgi 2 sihtaladel.

Eesmärgi 3 ühtne programmdokument kooskõlastab kogu ühenduse struktuuriabi inimressursside arendamiseks artiklis 5 nimetatud aladel, välja arvatud eesmärgi 2 raames selles piirkonnas antav abi.

3. Iga ühtne programmdokument sisaldab järgmist:

- a) ülevaade ühenduse ja liikmesriigi ühistoimingute strateegiast ja prioriteetidest; nende võimaluse korral kvantifitseeritud eesmärgid; hinnang eeldatavale mõjule, sealhulgas keskkonnaseisundile, kooskõlas artikli 41 lõikega 2; teave selle kohta, kuidas see strateegia ja need prioriteedid on arvesse võtnud

artikli 10 lõikes 3 nimetatud soovituslikke suuniseid, majanduspoliitikat, tööhõive arendamise strateegiat inimeste kohanemisvõime ja oskuste parandamise kaudu ja vajaduse korral asjaomase liikmesriigi regionaalpoliitikat;

b) prioriteetide rakendamiseks kavandatavate meetmete lühikirjeldus, kaasa arvatud asutamislepingu artiklis 87 nimetatud abikavadele vastavuse kontrollimiseks vajalik teave; kui see on asjakohane, nende meetmete laad, mida on vaja ühtse programmdokumendi ettevalmistamiseks, seireks ja hindamiseks;

c) suunav rahastamiskava, mis täpsustab vastavalt artiklitele 28 ja 29 iga prioriteedi ja aasta kohta ettenähtud kõigi fondide, vajaduse korral EIP ja teiste rahastamisvahendite — sealhulgas teadmiseks EAGGF tagatistrahastult määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 33 nimetatud meetmeteks saadud kogusumma — toetuse kavandatava eraldise, kui need toetavad otseselt rahastamiskava, ning iga fondi toetusele vastav riiklik või muu samaväärne ja erasektori hinnanguline abikõlblik kogufinantseering.

Selles rahastamiskavas eristatakse finantseeringud, mis on kavandatud üleminekutoetust saavatele piirkondadele.

Igaks aastaks kavandatav fondide osaluse kogumaht peab olema kooskõlas vastava finantsperspektiiviga, võttes arvesse artikli 7 lõike 3 kolmandas alalõigus nimetatud kahanevuse põhimõtet.

Eesmärgi 3 puhul tuleb rahastamiskavas näidata kavandatud assigneeringute kontsentreerimist ümberkorraldustest tingitud struktuurilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid probleeme kogevatele aladele;

d) ühtse programmdokumendi rakendussätteid sisaldavad järgmist:

i) liikmesriigi määratud ja artiklis 9 nimetatud korraldusasutus, kes vastutab ühtse programmdokumendi juhtimise eest vastavalt artiklile 34;

ii) ühtse programmdokumendi juhtimiseks vajaliku korra kirjeldus;

iii) seire- ja hindamissüsteemide kirjeldus, sealhulgas seirekomisjoni roll;

iv) finantseeringu kasutuselevõtu- ja kasutamismenetluse määratlus, et tagada selgus ja arusaadavus;

v) ühtse programmdokumendi kontrollimiseks vajaliku erikorra ja erimenetluste kirjeldus;

e) kui see on asjakohane, informatsioon abi ettevalmistamiseks, seireks ja hindamiseks vajalike vahendite kohta.

Kooskõlas artikliga 11 sisaldab ühtne programmdokument täiendavuse põhimõtte eelkontrolli liikmesriigi ja komisjoni kokkulepitud asjakohase eesmärgi või eesmärkide puhul ja vajalikku teavet seoses asjaomaselt liikmesriigilt abisaavatele piirkondadele suunatud finantsvoogude selguse ja arusaadavusega;

4. Iga ühtse programmdokumendiga on kaasas artikli 9 punktis m määratletud ja artikli 18 lõikes 3 kirjeldatud programmitäiend.

III PEATÜKK

ÜHENDUSE ALGATUSED

Artikkel 20

Sisu

1. Ühenduse algatused hõlmavad järgmisi valdkondi:

a) piiriülene, riikidevaheline ja piirkondadevaheline koostöö, mille eesmärk on edendada kogu ühenduse ala harmoonilist, tasakaalustatud ning säästvat arengut (Interreg);

b) kriisilukorras linnade ja eeslinnade majanduslik ja sotsiaalne taaselustamine, mille eesmärk on edendada linnade säästvat arengut (Urban);

c) maaelu areng (Leader);

d) riikidevaheline koostöö uute võimaluste edendamiseks, et võidelda igasuguse diskrimineerimise ja ebavõrdsuse vastu tööturul (Equal).

2. Vähemalt 2,5 % artikli 7 lõikes 1 nimetatud struktuurifondide kohustuste assigneeringutest eraldatakse programmile Interreg,

mille raames tuleks nõuetekohast tähelepanu pöörata piiriülesele tegevusele, eelkõige pidades silmas laienemist, ja liikmesriikidele, kellel on kandidaatriikidega pikk ühine piir, ning paremale koostööstatusse Phare, Tacis ja MEDA programmiga. Samuti pööratakse nõuetekohast tähelepanu koostööle äärepoolseimate piirkondadega.

Nõuetekohaselt võetakse arvesse varjupaigataotlejate sotsiaalset ja kutsealast integreerimist programmi Equal raames.

3. Peale artiklites 3 ja 4 nimetatud alade võivad ühenduse algatuste raames heakskiidetud programmid hõlmata ka teisi piirkondi.

Artikkel 21

Ettevalmistamine, heakskiitmine ja rakendamine

1. Kooskõlas artiklites 48–51 nimetatud menetlusega ning pärast Euroopa Parlamendi teavitamist sätestab komisjon suunised, milles on kirjeldatud iga algatuse eesmärgid, reguleerimisala ja asjakohane rakendusmeetod. Need suunised avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

2. Iga artikli 20 lõikes 1 nimetatud ala rahastatakse ühest fondist: lõike 1 punktides a ja b nimetatud ala ERFst, lõike 1 punktis c nimetatud ala EAGGF arendusrahastust ja lõike 1 punktis d nimetatud ala ESFst. Otsusega fondi osaluse kohta võib iga fondi kohta käivas määruses määratletud fondi reguleerimisala laiendada eritingimuste piires, et kaasata kõik kõnesoleva ühenduse algatusprogrammi rakendamiseks vajalikud meetmed.

3. Lõikes 1 ja artikli 41 lõikes 2 nimetatud ning liikmesriigi või liikmesriikide esitatud suuniste kohaselt koostatud ettepanekute alusel teeb komisjon kooskõlas artikliga 28 otsuse ühenduse algatusprogrammide kohta.

4. Ühenduse algatusprogramm vaadatakse uuesti läbi pärast artiklis 42 nimetatud vahehindamist ja muudetakse vajadusel asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide taotluse korral või komisjoni taotluse korral kokkuleppel liikmesriigiga või liikmesriikidega.

5. Ühenduse algatusprogrammid hõlmavad 1. jaanuaril 2000 algavat seitsmeaastast ajavahemikku.

IV PEATÜKK

UUENDUSLIKUD MEETMED JA TEHNILINE ABI

Artikkel 22

Uuenduslikud meetmed

1. Fondid võivad komisjoni algatusel, pärast konsultatsioone artiklites 48–51 nimetatud komiteedega eri liiki uuenduslike meetmete jaoks ettenähtud suuniste suhtes ja 0,40 % ülemmäära piires oma iga-aastastest vastavatest vahenditest rahastada uuenduslike meetmeid ühenduse tasandil. Nende hulka kuuluvad uurimistööd, katseprojektid ja kogemustevahetus.

Sellised uuenduslikud meetmed aitavad ette valmistada eesmärkide 1, 2 ja 3 raames antava abi kvaliteeti parandavaid uuenduslike meetodeid ja tavasid. Neid rakendatakse lihtsal, selgel ja arusaadaval viisil ning kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetega.

2. Katseprojektide iga tegevusvaldkonda rahastab ainult üks fond. Fondi osalust käsitleva otsusega võib iga fondi kohta käivas määruses määratletud fondi reguleerimisala laiendada eritingimuste piires, et kaasata kõik kõnesoleva katseprojekti rakendamiseks vajalikud meetmed.

Artikkel 23

Tehniline abi

Fondid võivad komisjoni algatusel või nimel, pärast konsultatsioone artiklites 48–51 nimetatud komiteedega eri liiki meetmete suhtes ja 0,25 % ülemmäära piires oma iga-aastastest vastavatest vahenditest rahastada käesoleva määruse rakendamiseks vajalikke ettevalmistus-, seire-, hindamis- ja kontrollimeetmeid. Nende hulka kuuluvad:

a) fondide tegevusi käsitlevad uurimistööd, sealhulgas üldist laadi uurimistööd;

- b) partneritele, fondide abi lõplikele saajatele ja avalikkusele suunatud tehnilise abi meetmed, kogemustevahetus ning informatsioon;

V PEATÜKK

SUURPROJEKTID

- c) juhtimiseks, seireks ja hindamiseks kasutatavate arvutisüsteemide paigaldamine, kasutamine ja omavahel ühendamine;

Artikkel 25

- d) hindamismeetodite parandamine ja teabevahetus selle valdkonna tavade kohta.

Mõiste

Artikkel 24

Uuenduslike meetmete ja tehnilise abi heakskiitmine

1. Kasutades asjaomase liikmesriigi antud informatsiooni uuenduslike meetmete kohta, hindab komisjon artiklite 22 ja 23 alusel fondidele esitatud toetusetaotlusi järgmiste andmete põhjal:

- a) ettepanitava abi kirjeldus, reguleerimisala, sealhulgas geograafiline hõlmavus, ja eesmärgid;

Artikkel 26

- b) abi rakendamise eest vastutavad asutused ning abisaajad;

- c) ajakava ja rahastamiskava, sealhulgas ühenduse muude rahastamisallikate osalus;

- d) tõhusa ja nõuetekohase rakendamise tagavad sätted;

- e) muu informatsioon, mida on vaja, et kontrollida vastavust ühenduse poliitikale ja artikli 10 lõikes 3 nimetatud suunistele.

Komisjon kiidab fondide osaluse heaks, kui nimetatud informatsiooni põhjal on võimalik taotlust hinnata.

2. Komisjon teatab taotluse heakskiitmisest viivitamata asjaomastele liikmesriikidele.

3. Liikmesriikide rahalised kohustused käesoleva määruse tähenduses ei puuduta artiklis 22 nimetatud uuenduslike meetmete ega artiklis 23 nimetatud tehnilise abi meetmeid, ilma et see piiraks iga liikmesriigi institutsioonilisest korrast tulenevate kohustuste täitmist.

Fondidel on õigus abi raames rahastada selliste suurprojektidega seotud kulutusi:

- a) mis moodustavad majanduslikult tervikliku jada töödest, millel on kindel tehniline ülesanne ja selgelt määratletud eesmärgid;

- b) mille kogukulu, mida võetakse arvesse fondide osaluse määramisel, ületab 50 miljonit eurot.

Heakskiitmine ja rakendamine

1. Kui liikmesriik või korraldusasutus kavandab abi rakendamise ajal fondi osalemist mõnes suurprojektis, teatab ta sellest eelnevalt komisjonile ja esitab järgmised andmed:

- a) rakendamise eest vastutav organ;

- b) investeeringu laad, kirjeldus, rahaline maht ja asukoht;

- c) projekti rakendamise ajakava;

- d) kulude-tulude analüüs, sealhulgas rahalised kulud ja tulud, riskianalüüs ja informatsioon projekti majandusliku elujõulisuse kohta;

- e) lisaks:

- infrastruktuuriinvesteeringute korral: projekti kulude ja sotsiaalmajandusliku kasu analüüs, sealhulgas andmed eeldatava kasutusulatuse kohta, eeldatav mõju asjaomase piirkonna arengule või ümberkorraldamisele ja riigihankelepinguid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamine,

- kasumit andvate investeeringute korral: asjassepuutuva sektori turuväljavaadete ja projekti eeldatava tulu analüüs;
 - f) otsene ja kaudne mõju tööhõive olukorrale, võimaluse korral ühenduse tasandil;
 - g) informatsioon, mille alusel on võimalik hinnata keskkonnamõju, ettevaatusprintsipi rakendamist ja põhimõtete rakendamist, mille kohaselt tuleb võtta ennetusmeetmeid, tekitatud keskkonnakahjustus tuleb esmajärjekorras heastada kahjustuse kohas ja saastaja peaks maksma, ning ühenduse keskkonnaneeskirjade järgimist;
 - h) informatsioon, mida on vaja konkurentsieeskirjade, muu hulgas riigiabi käsitlevate eeskirjade järgimise hindamiseks;
 - i) andmed fondide osaluse mõju kohta projekti rakendamisele;
 - j) rahastamiskava ning fondide ja ühenduse muude rahastamisvahendite osaluse kavandatav rahaline kogumaht.
2. Konsulteerides vajaduse korral EIPga, hindab komisjon projekti, lähtudes järgmistest teguritest:
- a) kavandatava investeeringu liik ja vajaduse korral eeldatav tulu;
 - b) kulude-tulude analüüsi tulemused;
 - c) keskkonnamõju hindamise tulemus;
 - d) vastavus vastava abi prioriteetidele;
 - e) kokkusobivus ühenduse muu poliitikaga;
 - f) eeldatav majanduslik ja sotsiaalne kasu, eriti tööhõive alal, võttes arvesse tarvitusele võetud rahalisi vahendeid;
 - g) rahastamisvahendite tegevuse kooskõlastamine ning artikli 10 lõikes 2 nimetatud abi ja laenude ühendamine.
3. Kahe kuu jooksul pärast lõikes 1 nimetatud informatsiooni kättesaamist või kolme kuu jooksul, kui on vaja konsulteerida

EIPga, otsustab komisjon, kas kinnitada ühenduse abi ulatus või seda muuta. Kui komisjon on arvamisel, et fondide osalus projektis ei ole osaliselt või tervikuna õigustatud, võib ta otsustada toetamisest osaliselt või täielikult keelduda, esitades keeldumise põhjused.

VI PEATÜKK

ÜLDISED TOETUSED

Artikkel 27

Üldised toetused

1. Kui osa abi rakendamine või korraldamine on usaldatud vahendajatele vastavalt artikli 9 punktile i, peavad vahendajad andma tagatised oma maksejõu kohta ning tõendama oma haldus- ja finantsjuhtimise alast pädevust ja kogemust. Tavaliselt peavad nad asuma või olema esindatud asjassepuutuvas piirkonnas või asjassepuutuvates piirkondades, kuid võivad piiratud ja põhjendatud asjaoludel asuda ka väljaspool kõnealuseid piirkondi. Neil peab asjakohases valdkonnas olema mitmeaastane kogemus, nad peavad tegutsema üldistes huvides ja arvestama õigesti sotsiaalmajanduslikke huvisid, mida kavandatavate meetmete võtmine otseselt mõjutab.

2. Üldise toetuse kasutamine märgitakse artikli 18 lõike 2 punktis d ja artikli 19 lõike 3 punktis d nimetatud rakendussättena ka vastavasse otsusesse fondide osaluse kohta. Üldiste toetuste kasutamise korras lepivad kokku liikmesriik või korraldusasutus ja asjaomane vahendav organ.

Ühenduse algatuse programmide ja uuenduslike meetmete puhul lepivad üldiste toetuste kasutamise korras kokku komisjon ja asjaomane vahendav organ. Ühenduse algatuse programmide puhul peab korras kokku leppima ka asjaomaste liikmesriikidega. Artiklis 18 nimetatud programmitäiend ei puuduta üldise toetusega seotud abi osa.

3. Üldise toetuse kasutamise korras peavad eelkõige olema täpsustatud järgmised andmed:

- a) rakendatavad meetmed;

- b) abisaajate valiku kriteeriumid;
- c) fondidelt abi saamise tingimused ja selle määrad, sealhulgas võimalike intresside kasutamine;
- d) üldise toetuse seire, hindamise ja finantskontrolli tagamise kord;
- e) võimalik pangatagatise kasutamine, millest tuleb teatada komisjonile.

III JAOTIS

FONDIDE OSALUS JA FINANTSJUHTIMINE

I PEATÜKK

lõike 2 punktiga c ettenähtud ühenduse abi raamprogrammis sätestatud rahastamiskavaga.

FONDIDE RAHALINE OSALUS

Artikkel 28

3. Fondid osalevad meetmete rakendamises peamiselt tagastamatu otsetoetuse kujul (edaspidi "otsetoetus"), aga ka muul viisil, näiteks tagasimakstav toetus, intressitoetus, tagatis, osalus aktsiakapitalis, osalus riskikapitalis või mõni muu rahastamise vorm.

Otsus fondide osaluse kohta

1. Tingimusel et kõik käesoleva määrusega kehtestatud nõuded on täidetud, teeb komisjon viie kuu jooksul pärast abitaotluse kättesaamist üheainsa otsuse kõigi fondide osaluse kohta. Otsuses eristatakse võimaluse korral selgelt üleminekutoetust saavad piirkonnad.

Korraldusasutusele või mõnele muule ametiasutusele tagasimakstud abi eraldatakse uuesti samal eesmärgil.

Artikkel 29

Fondide maksimaalne osalus määratakse abi iga prioriteedi kohta.

Osalusmäärade diferentseerimine

Teataval ajavahemikul võib meedet rahaliselt toetada vaid üks fond korraga.

1. Fondide osalus diferentseeritakse, pidades silmas järgmist:

Meede või tegevus võib struktuurifondilt toetust saada korraga ainult ühe artiklis 1 nimetatud eesmärgi raames.

a) abi kaudu lahendada püütavate, eelkõige piirkondlike ja sotsiaalprobleemide raskus;

Ükski tegevus ei tohi saada fondilt toetust üheaegselt eesmärkide 1, 2 või 3 ja ühenduse algatuse raames.

b) asjaomase liikmesriigi finantssuutlikkus, võttes eelkõige arvesse riigi suhtelist jõukust ning vajadust vältida eelarveliste kulutuste ülemäära suurenemist;

Ükski tegevus ei tohi saada fondilt toetust üheaegselt eesmärkide 1, 2 või 3 raames ja EAGGF tagatisrahastust.

Ükski tegevus ei tohi saada fondilt toetust üheaegselt ühenduse algatuse raames ja EAGGF tagatisrahastust.

c) artikliga 1 ettenähtud fondide eesmärkide raames abile ja prioriteetidele ühenduse vaatepunktist omistatav tähtsus, vajaduse korral seoses meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamise ning nende võrdõiguslikkuse edendamise ja keskkonna kaitse ja parandamisega, kohaldades ettevaatusprintsipi, ennetusmeetmete põhimõtet ning põhimõtet, et saastaja peaks maksma;

2. Fondide osalus ühenduse abi raamprogrammi rakendamisel elluviidavates rakenduskavades peab olema kooskõlas artikli 17

d) abile ja prioriteetidele piirkondlikust ja riiklikust vaatepunktist omistatav tähtsus;

e) asjaomase abiliigi ja prioriteedi eripära, et võtta arvesse eelhindamisel kindlakstehtud vajadusi, eelkõige inimressursside ja tööhõive suhtes;

f) rahaliste vahendite optimaalne kasutamine rahastamiskavades, sealhulgas riiklike ja erasektori vahendite ühendamine, asjakohaste rahastamisvahendite kasutamine kooskõlas artikli 10 lõikega 2 ning rahastamisviiside valik vastavalt artikli 28 lõikele 3.

Kui ESF osalus diferentseeritakse vastavalt artikli 16 lõikele 1, võetakse arvesse eelhindamisel kindlakstehtud vajadusi, eelkõige inimressursside ja tööhõive suhtes.

2. Fondide osalus arvutatakse kas seoses iga abi abikõlbliku kogumaksumusega või seoses riiklike või samalaadsete (riiklike, piirkondlike või kohalike ja ühenduse) abikõlblike kogukulutustega igale abile.

3. Fondide osaluse kohta kehtivad järgmised piirmäärad:

a) maksimaalselt 75 % abikõlblikest kogukuludest ja minimaalselt 50 % abikõlblikest riiklikest kulutustest eesmärgi 1 sihtaladel võetavate meetmete puhul. Kui piirkonnad asuvad Ühtekuuluvusfondiga hõlmatud liikmesriigis, võib ühenduse osalus nõuetekohaselt õigustatud erandjuhul ulatuda maksimaalselt 80 %ni abikõlblikest kogukuludest ning äärepoolseimate piirkondade ja äärealadel asuvate Kreeka saarte puhul, mis on oma kauguse tõttu ebasoodsas seisundis, maksimaalselt 85 %ni abikõlblikest kogukuludest;

b) maksimaalselt 50 % abikõlblikest kogukuludest ja minimaalselt 25 % abikõlblikest riiklikest kulutustest eesmärgi 2 või 3 sihtaladel võetavate meetmete puhul.

Investeeringute korral ettevõtetesse vastab fondide osalus piirmääradele, mis on kehtestatud riigiabi suhtes abi määrade ja ühendamise kohta.

4. Kui asjaomane abi eeldab tulusate investeeringute rahastamist, määratakse kindlaks fondide osalus nendes investeeringutes, pidades silmas nende omadusi, sealhulgas omafinantseeringu brutomarginaali, mida sellise investeeringuliigi puhul üldiselt

eeldatakse, pidades silmas makromajanduslikke tingimusi, milles investeeringuid tuleb teha, ning ilma et fondide osalus tooks kaasa riigi eelarve suurenemise.

Igal juhul kehtivad fondide osaluse kohta järgmised piirmäärad:

a) olulist puhastulu andvate infrastruktuuriinvesteeringute korral ei või osalus ületada:

i) 40 % abikõlblikest kogukuludest eesmärgi 1 sihtaladel, Ühtekuuluvusfondiga hõlmatud liikmesriikides võib seda summat suurendada veel maksimaalselt 10 %;

ii) 25 % abikõlblikest kogukuludest eesmärgi 2 sihtaladel;

iii) neid määrasid võib suurendada muude rahastamisviiside korral kui otsesetoetus, tingimusel et kasv ei ületa 10 % abikõlblikest kogukuludest;

b) investeeringute korral ettevõtetesse ei või osalus ületada:

i) 35 % abikõlblikest kogukuludest eesmärgi 1 sihtaladel;

ii) 15 % abikõlblikest kogukuludest eesmärgi 2 sihtaladel;

iii) investeeringute korral väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse võib neid määrasid suurendada muude rahastamisviiside korral kui otsesetoetus, tingimusel et kasv ei ületa 10 % abikõlblikest kogukuludest.

5. Lõigetes 3 ja 4 esitatud viiteid eesmärkide 1 ja 2 sihtaladele tõlgendatakse viidetena piirkondadele ja aladele, mis saavad ühelt poolt üleminekutoetust vastavalt artikli 6 lõikele 1 ja toetust vastavalt artikli 7 lõikele 4 ning teiselt poolt toetust vastavalt lõike 6 punktile 2.

6. Komisjoni algatusel võetavaid artiklites 22 ja 23 nimetatud meetmeid võib rahastada 100 % ulatuses kogumaksumusest. Komisjoni võetavaid artiklis 23 nimetatud meetmeid rahastatakse 100 % ulatuses kogumaksumusest.

7. Käesolevas artiklis nimetatud määrad kehtivad ka programmeerimise raames võetavate tehnilise abi meetmete ja ühenduse algatuste kohta.

Artikkel 30

Abikõlblikkus

1. Tegevustega seonduvad kulutused on kõlblikud saada fondidelt toetust ainult juhul, kui need tegevused on asjaomase abi osa.

2. Kulutused ei ole kõlblikud saada fondidelt toetust, kui lõplik abisaaja on need tegelikult teinud enne abitaotluse komisjoni jõudmise kuupäeva. Kõnealust kuupäeva loetakse kulutuste abikõlblikkuse alguskuupäevaks.

Kulutuste abikõlblikkuse lõppkuupäev sätestatakse otsuses fondide osaluse kohta. See on seotud lõplike abisaajate tehtavate väljamaksetega. Liikmesriigi nõuetekohaselt põhjendatud taotluse korral võib komisjon vastavalt artiklitele 14 ja 15 seda tähtpäeva edasi lükata.

3. Abikõlblike kulutuste suhtes kohaldatakse vastavaid siseriiklike eeskirju, välja arvatud juhul, kui komisjon sätestab vajaduse korral ühised eeskirjad abikõlblike kulutuste kohta vastavalt artikli 53 punktis 2 nimetatud menetlusele.

4. Liikmesriigid tagavad, et tegevus saab fondi toetust ainult juhul, kui viie aasta jooksul alates pädeva riigiasutuse või korraldusasutuse tehtud fondide osalust käsitlevast otsusest ei tehta kõnealuses tegevuses olulisi muudatusi, mis:

- a) mõjutavad selle olemust või rakendamistingimusi või annavad mõnele ettevõttele või riigile põhjendamatu eeliseisundi;
- b) tulenevad omandisuhete muutusest infrastruktuuri teatavas osas või tootmistevõime lõpetamisest või selle asukoha muutmisest.

Liikmesriigid teatavad sellistest muudatustest komisjonile. Selliste muudatuste suhtes kohaldatakse artiklit 39.

II PEATÜKK

FINANTSJUHTIMINE

Artikkel 31

Eelarvelised kohustused

1. Ühenduse eelarvelised kohustused kehtestatakse fondide osalust käsitleva otsuse alusel.

2. Kaheaastase või pikema kestusega abiga seotud kohustused kehtestatakse üldjuhul ühe aasta kaupa. Esimene kohustus kehtestatakse, kui komisjon on vastu võtnud abi heakskiitva otsuse. Järgmised kohustused kehtestatakse tavaliselt iga aasta 30. aprilliks.

Komisjon vabastab kohustustest automaatselt kohustuse selle osa suhtes, mille puhul ei ole tehtud ettemakset või mille kohta ta ei ole saanud artikli 32 lõikes 3 määratletud väljamaksetaotlust teise aasta lõpuks pärast kohustuse kehtestamise aastat või vajaduse korral ja asjaomaste summade puhul teise aasta lõpuks pärast meetme või tegevuse lubamiseks vajaliku komisjoni hilisema otsuse kuupäeva või artikli 37 lõikes 1 nimetatud lõpparuande esitamise tähtpäevaks; fondide osalust kõneolevas abis vähendatakse vastava summa võrra.

Teises lõigus nimetatud automaatse kohustustest vabastamise tähtaeg lakkab kestmast kohustuse selle osa suhtes, mis vastab tegevustele, mille suhtes kohustustest vabastamise kuupäeval kehtib kohtumenetlus või peatava toimega halduskaebus, tingimusel et komisjon on eelnevalt saanud asjaomaselt liikmesriigilt selle kohta põhjendavat teavet ja komisjon on teavet levitanud.

Igal juhul teatab komisjon õigeaegselt liikmesriigile ja makseasutusele, kui tekib oht, et kohaldatakse teises lõigus nimetatud automaatset kohustustest vabastamist.

Kui käesolev määrus jõustub pärast 1. jaanuari 2000, pikendatakse teises lõigus nimetatud automaatse kohustustest vabastamise tähtaega esimese kohustuse puhul kuude arvu võrra, mis jäävad 1. jaanuari 2000 ja artiklis 28 nimetatud fondide osalust käsitleva otsuse kuupäeva vahele.

3. Alla kaheaastase kestusega abi puhul võetakse kohustused fondide osaluse kogumäära suhtes, kui komisjon võtab vastu otsuse fondide osaluse kohta.

Artikkel 32

Väljamaksed

1. Komisjon teeb fondide toetuse makse kooskõlas vastavate eelarveliste kohustustega artikli 9 punktis o määratletud makseasutusele.

Väljamaksed määratakse varaseimale artikli 31 kohaselt võetud täitmata kohustusele.

Väljamakse võib teha ettemakse, vahemakse või lõppmakse vormis. Vahemaksed ja lõppmaksed on seotud tegelikult tehtud kulutustega, mis peavad vastama lõplike abisaajate tehtud väljamaksetele, ning neid tõendatakse maksekiitungite või samaväärse juriidilise jõuga raamatupidamisdokumentidega.

Vabade vahendite olemasolu korral teeb komisjon vahemaksed hiljemalt kaks kuud pärast lõikes 3 kirjeldatud nõuetekohase maksetaotluse kättesaamist.

Makseasutus tagab, et lõplikud abisaajad saavad fondide toetuse väljamaksed kätte võimalikult kiiresti ja täies mahus. Väljamaksete suhtes ei rakendata mahaarvamist, kinnipidamist ega lisatasusid, mis vähendaksid neid summasid.

2. Esimese kohustuse võtmisel teeb komisjon ettemakse makseasutusele. Ettemakse suurus on 7 % fondi osalusest kõnealuses abis. Olenevalt eelarveliste vahendite kättesaadavusest võib ettemakse kõige rohkem kahe eelarveaasta peale ära jagada.

Kogu abiandmise ajal kasutab makseasutus ühenduse osaluse maksmiseks abiga seotud kulutustes ettemakseid.

Sõltuvalt abi rakendamisel tehtud edusammudest maksab makseasutus ettemaksed täielikult või osaliselt komisjonile tagasi, kui väljamaksetaotlust ei ole komisjonile esitatud 18 kuu jooksul pärast tema otsust fondide osaluse kohta. Kui ettemaksetelt on saadud intressitulul, eraldab makseasutus selle asjaomasele abivormile.

3. Komisjon teeb vahemaksed, et katta fondide poolt tegelikult tehtud, makseasutuse tõendatud kulutusi. Sellised väljamaksed

tehakse iga abi kohta ja arvutatakse programmitäiendi rahastamiskavas sisalduvate meetmete kohta. Väljamaksete suhtes kehtivad järgmised tingimused:

- a) komisjonile on edastatud programmitäiend, mis sisaldab artikli 18 lõikes 3 nimetatud informatsiooni;
- b) komisjonile on edastatud rakendamise aastaaruanne, mis sisaldab artiklis 37 nimetatud informatsiooni;
- c) komisjonile on edastatud artiklis 42 nimetatud abi vahendamise tulemused;
- d) korraldusasutuse ja seirekomisjoni tehtud otsused on vastavuses asjaomastele prioriteetidele antud fondide osaluse kogumääraga;
- e) teataval ajavahemikul on järgitud artikli 34 lõikes 2 nimetatud soovitusi või liikmesriik on teatanud põhjendused, miks meetmeid ei ole võetud, juhul kui nende soovitude eesmärk on parandada tõsiseid puudujääke seire- või juhtimissüsteemis, mis kahjustavad abi usaldusväärset finantsjuhtimist; järgitud on kõiki artikli 38 lõikes 4 nimetatud nõudmisi võtta parandusmeetmeid, juhul kui väljamaksetaotlus on seotud asjaomase meetme või asjaomaste meetmetega;
- f) kõnealuse taotlusega seotud meetme või meetmete puhul ei ole otsustatud peatada väljamakseid vastavalt artikli 39 lõike 2 esimesele lõigule ning komisjon ei ole otsustanud alustada menetlust rikkumise tõttu vastavalt asutamislepingu artiklile 226.

Komisjon teatab liikmesriigile ja makseasutusele viivitamata, kui üks nimetatud tingimustest on täitmata ja väljamaksetaotlus pole seepärast vastuvõetav, ning nad võtavad vajalikke meetmeid olukorra parandamiseks.

Liikmesriigid tagavad, et vahemaksetaotlused esitatakse komisjonile võimaluse korral ühe korraga kolm korda aastas ja et viimane taotlus esitatakse hiljemalt 31. oktoobril.

Vahemaksetaotlustes on prioriteetide kaupa selgelt eristatud kulutused, mis on tehtud üleminekutoetust saavates piirkondades ja aladel.

Abiga seoses tehtavate lõikes 2 ja käesolevas lõikes nimetatud väljamaksete ühendatud kogusumma ei ületa 95 % fondide osalusest kõnesolevas abis.

4. Abi lõppmakse tehakse, kui:

- a) kuue kuu jooksul pärast fondide osalust käsitlevas otsuses kehtestatud väljamaksetähtpäeva on makseasutus esitanud komisjonile õiendi tegelikult tehtud kulutuste kohta;
- b) komisjon on saanud ja heaks kiitnud rakendamise lõpparuande;
- c) liikmesriik on saatnud komisjonile artikli 38 lõike 1 punktis f nimetatud deklaratsiooni.

5. Lõppmakset ei ole enam võimalik liikmesriigi taotlusel parandada, kui makseasutus ei ole esitanud komisjonile taotlust üheksa kuu jooksul alates lõppmakse ülekandmise kuupäevast.

6. Liikmesriigid määravad asutused, kes on volitatud välja andma lõigetes 3 ja 4 nimetatud õiendeid ja tõendeid.

7. Hiljemalt iga aasta 30. aprilliks saadavad liikmesriigid komisjonile väljamaksetaotluste kohta oma käesoleva aasta ajakohastatud prognoosi ja järgmise aasta prognoosi.

8. Komisjon näeb ette käesolevate sätete eesmärkidega kooskõlas oleva asjakohase väljamaksekorra artiklis 22 nimetatud uenduslike meetmete ja artiklis 23 nimetatud meetmete puhul ning teatab sellest artiklites 48–51 nimetatud komiteedele.

Artikkel 33

Euro kasutamine

Komisjoni otsused, kohustused ja väljamaksed väljendatakse ja tehakse eurodes vastavalt korrale, mille komisjon koostab artikli 53 lõikes 2 märgitud menetluse alusel.

IV JAOTIS

FONDIDE ABI TÕHUSUS

I PEATÜKK

SEIRE

Artikkel 34

Juhtimine korraldusasutuse kaudu

1. Ilma et see piiraks artikli 8 punkti 3 kohaldamist, vastutab artikli 9 punktis n määratletud korraldusasutus korraldamise ja rakendamise tõhususe ja nõuetekohasuse eest, eelkõige järgnevalt:

- a) rakendamist puudutavate usaldusväärsete finants- ja statistiliste andmete kogumise süsteemi loomine artiklis 36 nimetatud seirenäitajate saamiseks ning artiklitele 42 ja 43 vastavaks hindamiseks; nende andmete edastamine kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni vaheliste kokkulepetega, kasutades

võimaluse korral arvutisüsteeme, mis võimaldavad vahetada andmeid komisjoniga vastavalt artikli 18 lõike 3 punktile e;

- b) kohandamine vastavalt lõikele 3 ja artikli 18 lõikes 3 nimetatud programmitäiendi rakendamine, ilma et see piiraks artikli 35 kohaldamist;

- c) rakendamise aastaaruande koostamine ja selle esitamine komisjonile pärast seirekomisjoni heakskiidu saamist;

- d) artiklis 42 nimetatud vahehindamise korraldamine koostöös komisjoni ja liikmesriigiga;

- e) tagamine, et abi korraldamises ja rakendamises osalevad organid kasutavad eraldi raamatupidamissüsteemi või vastavaid raamatupidamiskode kõigi abiga seotud tehingute kohta;

- f) abi raames rahastatavate tegevuste nõuetekohasuse tagamine, eelkõige teostades sisekontrolli usaldusväärse finantsjuhtimise

põhimõtete järgimise üle, ja vastamine artikli 38 lõike 4 esimese lõigu kohaselt vastuvõetud märkustele või nõudmistele võtta parandusmeetmeid või käesoleva artikli lõike 2 alusel tehtud kohandamissoovitustele kooskõlas kõnealuste artiklitega;

g) tagamine, et järgitakse ühenduse poliitikat vastavalt artiklile 12; riigihanketingute sõlmimist käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamise raames *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamiseks saadetud teadetes peab täpsemalt kirjeldama projekte, millele on fondide toetust taotletud või antud;

h) artiklis 46 märgitud informatsiooni ja avalikustamisega seotud kohustuste täitmine.

Korraldusasutus tegutseb oma ülesandeid täites täielikult kooskõlas asjaomase liikmesriigi institutsioonilise, õigus- ja finantssüsteemiga, ilma et see piiraks käesoleva määruse kohaldamist.

2. Igal aastal vaatavad komisjon ja korraldusasutus artiklis 37 nimetatud rakendusaruande esitamisel asjaomase liikmesriigi ja korraldusasutuse ühisel kokkuleppel eelnenud aasta põhilised tulemused läbi.

Pärast läbivaatamist võib komisjon teha liikmesriigile ja korraldusasutusele märkusi. Liikmesriik teatab komisjonile nende märkuste suhtes võetud meetmetest. Kui komisjon leiab nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, et võetud meetmed ei ole piisavad, võib ta esitada liikmesriigile ja korraldusasutusele kohandamissoovitusi, et parandada abi seire- ja juhtimissüsteemi tõhusust, ja soovitude põhjendused. Kui korraldusasutus saab sellised soovitusel, peab ta näitama, milliseid meetmeid on võetud seire- ja juhtimissüsteemi parandamiseks, või selgitama, miks meetmeid ei ole võetud.

3. Korraldusasutus kohandab seirekomisjoni taotluse korral või omal algatusel programmitäiendit, muutmata seejuures asjaomasele prioriteedile antud fondide osaluse kogumäära või selle eesmärgi. Pärast seirekomisjoni heakskiitu teatab korraldusasutus kohandusest komisjonile ühe kuu jooksul.

Komisjon otsustab fondide osalust käsitleva otsuse osade muutmise kokkuleppel asjaomase liikmesriigiga nelja kuu jooksul alates seirekomisjoni heakskiidu saamisest.

Artikkel 35

Seirekomisjonid

1. Kõigi ühenduse abi raamprogrammide, ühtsete programmdokumentide ja rakenduskavade järele valvab seirekomisjon.

Liikmesriik moodustab seirekomisjoni kokkuleppel korraldusasutusega pärast partneritega konsulteerimist. Partnerid parandavad meeste ja naiste osaluse tasakaalu.

Järelvalvekomiteed moodustatakse maksimaalselt kolme kuu jooksul pärast otsust fondide osaluse kohta. Seirekomisjonid alluvad liikmesriigile ja kuuluvad liikmesriigi jurisdiktsiooni alla.

2. Komisjoni ja vajaduse korral ka EIP esindaja osaleb seirekomisjoni töös nõuandjana.

Seirekomisjon koostab oma kodukorra asjaomase liikmesriigi institutsioonilises, õigus- ja finantsraamistikus ning kooskõlastab selle korraldusasutusega.

Seirekomisjoni eesistujaks on liikmesriigi või korraldusasutuse esindaja.

3. Seirekomisjon hoolitseb abi rakendamise tõhususe ja kvaliteedi eest. Sel eesmärgil ta:

a) kinnitab artikli 15 kohaselt programmitäiendi, sealhulgas abi seireks kasutatavad materiaalsed ja finantsnäitajad, või kohandab seda. Seirekomisjoni heakskiit tuleb saada enne edasiste kohanduste tegemist;

b) vaatab kuue kuu jooksul alates abi heakskiitmisest läbi iga meetme raames rahastatavate tegevuste valiku kriteeriumid ja kiidab need heaks;

c) hindab regulaarselt abi eesmärkide saavutamiseks tehtud edusamme;

- d) kontrollib rakendamise tulemusi, eelkõige eri meetmete puhul seatud eesmärkide saavutamist ja artiklis 42 nimetatud vahehindamist;
- e) vaatab läbi ja kiidab heaks rakendamise aasta- ja lõpparuanded, enne kui need komisjonile saadetakse;
- f) vaatab läbi ja kiidab heaks ettepanekud muuta fondide osalust käsitleva komisjoni otsuse sisu;
- g) võib igal juhul teha korraldusasutusele ettepanekuid kohandada või vaadata läbi abi, kui see parandab võimalusi saavutada artiklis 1 nimetatud eesmärgid või parandada abi korraldamist, sealhulgas finantsjuhtimist. Abi puudutavad kohandused tehakse vastavalt artikli 34 lõikele 3.

Artikkel 36

Seirenäitajad

1. Korraldusasutus ja seirekomisjon teostavad seiret materiaalsete ja finantsnäitajate alusel, mis on täpsustatud rakenduskavas, ühtses programmdokumendis või programmitäiendis. Näitajate kokkupanekul tuleks arvesse võtta komisjoni avaldatud soovituslikku meetodikat ja näitajate näidisloendit, samuti sekkumisvaldkondade liigitust, mille kohta komisjon teeb ettepaneku käesoleva määruse jõustumisel. Näitajad on seotud vastava abi eripära ja eesmärkidega ning asjaomase liikmesriigi ja vajaduse korral selle piirkondade sotsiaalmajandusliku, struktuurilise ja keskkonna olukorraga ning neis võetakse vajaduse korral arvesse üleminekutoetust saavate piirkondade ja alade olemasolu. Nimetatud näitajate hulka kuuluvad eelkõige artiklis 44 nimetatud reservi jaotamiseks kasutatavad näitajad.

2. Kõnealuse abi kohta näitavad need näitajad järgmist:

- a) meetmete ja prioriteetide võimaluse korral kvantifitseeritud eesmärgid ning nende kokkusobivus;
- b) abi tegeliku rakendamise ulatus, tulemused ja, niipea kui võimalik, mõju asjakohasel tasandil (prioriteet või meede);

- c) rahastamiskava rakendamise ulatus.

Kui abi laad seda võimaldab, jagatakse statistilised andmed soo järgi ja abi saava ettevõtte suuruse järgi.

3. Finantsnäitajad ja rakendamise ulatuse näitajad peavad võimaldama lõike 2 punktidega a, b ja c ettenähtud teabe eraldi esitamist suurprojektide puhul.

Artikkel 37

Rakendamise aasta- ja lõpparuanded

1. Mitmeaastaste abiprogrammide puhul esitab korraldusasutus kuue kuu jooksul pärast rakendamise iga kalendriaasta lõppu komisjonile artikli 34 lõike 1 punktis c ettenähtud rakendamise aastaaruande. Lõpparuanne esitatakse komisjonile hiljemalt kuus kuud pärast kulutuste abikõlblikkuse lõppkuupäeva.

Kui kogu abi rakendamine kestab vähem kui kaks aastat, esitab korraldusasutus komisjonile ainult lõpparuande. Aruanne esitatakse kuue kuu jooksul alates makseasutuse tehtud viimasest väljamaksest.

Enne aruande komisjonile esitamist vaatab selle läbi ja kiidab heaks seirekomisjon.

Kui komisjon on rakendamise aastaaruande kätte saanud ja peab seda ebarahuldavaks, teatab ta sellest kahe kuu jooksul ja esitab põhjendused; muudel juhtudel loetakse aruanne vastuvõetuks. Lõpparuande puhul vastab komisjon viie kuu jooksul alates aruande kättesaamisest.

2. Kõik rakendamise aasta- ja lõpparuanded sisaldavad järgmist informatsiooni:

- a) abi rakendamise seisukohast olulised muutused üldtingimustes, eelkõige põhilised sotsiaalmajanduslikud suundumused, muutused siseriiklikus, piirkondlikus ja sektorilises poliitikas või artikli 9 punktis c nimetatud tugiraamistikus ning vajaduse korral nende mõju eri fondide antava abi kokkusobivusele ning fondide ja teiste rahastamisvahendite antava abi kokkusobivusele;

b) prioriteetide ja meetmete rakendamise ulatus iga fondi puhul nende eesmärke silmas pidades, võimaluse korral kvantifitseerides artiklis 36 nimetatud materiaalsed näitajad ning tulemuste ja mõju näitajad asjakohasel tasandil (prioriteet või meede);

II PEATÜKK

FINANTSKONTROLL

Artikkel 38

Üldsätted

c) abi rahastamine, mis võtab iga meetme puhul kokku makseasutuse tegelikult tehtud kogukulutused ja arvestuse kõigi komisjonilt saadud väljamaksete kohta ning kvantifitseerib artikli 36 lõike 2 punktis c nimetatud finantsnäitajad; üleminekutoetust saavate piirkondade rahastamine esitatakse iga prioriteedi kohta eraldi; määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 33 nimetatud meetmete puhul EAGGF tagatisrahastust rahastamine esitatakse kogurahastamise osana;

1. Ilma et see piiraks komisjoni vastutust Euroopa ühenduste üldelarve rakendamise eest, vastutavad abi finantskontrolli eest eelkõige liikmesriigid. Sel eesmärgil tuleb neil võetavate meetmete raames teha järgmist:

d) korraldusasutuse ja seirekomisjoni võetud meetmed rakendamise kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks, eelkõige:

a) kontrollida juhtimis- ja kontrollisüsteemide kehtestamist ja rakendamist viisil, mis tagab ühenduse vahendite tõhusa ja nõuetekohase kasutamise;

i) seire-, finantskontrolli- ja hindamismeetmed, sealhulgas andmekogumiskord;

b) esitada komisjonile nimetatud korra kirjeldus;

ii) kokkuvõtte abi korraldamisel tekkinud olulistest probleemidest ja võetud meetmetest, sealhulgas reageerimine artikli 34 lõike 2 kohastele kohandamissoovitustele või artikli 38 lõike 4 kohastele nõudmistele võtta parandusmeetmeid;

c) tagada, et abi korraldatakse kooskõlas kõikide kohaldatavate ühenduse eeskirjadega ja liikmesriikide käsutuses olevaid vahendeid kasutatakse kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetega;

d) tõendada, et komisjonile esitatavad kuludeklaratsioonid on täpsed, ning tagada, et need on koostatud, kasutades raamatupidamissüsteeme, mis põhinevad kontrollitavatel tõendavatel dokumentidel;

iii) tehnilise abi kasutamine;

e) vältida, avastada ja parandada eeskirjade eiramist ning vastavalt eeskirjadele teatada nendest ja haldus- ning kohtumenetluse kulgemisest komisjonile;

iv) meetmed abi avalikustamise tagamiseks vastavalt artiklile 46;

f) esitada iga abi lõppedes komisjonile deklaratsioon, mille on koostanud määratud korraldusasutusest sõltumatu isik või talitus. Nimetatud deklaratsioonis võetakse kokku eelmistel aastatel tehtud kontrolli järeldused ning antakse hinnang lõppmaksetaotluste kehtivuse kohta ja lõplikke kulusid käsitlevas tõendis sisalduvate tehingute seaduslikkuse ja nõuetekohasuse kohta. Kui liikmesriigid peavad seda vajalikuks, võivad nad lisada nimetatud tõendile oma arvamuse;

e) meetmed, et tagada vastavus artikliga 12 ettenähtud ühenduse poliitikale ja kogu artikli 17 lõikes 1 ja artikli 19 lõike 2 teises lõigus nimetatud struktuuriabi kooskõlastatus;

g) teha koostööd komisjoniga, et tagada ühenduse vahendite kasutamine vastavalt usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetele;

f) vajadusel eraldi lõik suurprojektide ja üldiste toetuste kulgemise ja rahastamise kohta.

h) nõuda tagasi summad, mis on kaotatud avastatud eeskirjade eiramiste tulemusel, ja nõuda vajaduse korral viivist.

2. Olles vastutav Euroopa ühenduste üldelarve eest, tagab komisjon, et liikmesriikidel on tõrgeteta toimivad juhtimis- ja kontrollisüsteemid, mis kindlustavad ühenduse vahendite tõhusa ja nõuetekohase kasutamise.

Sel eesmärgil võivad komisjoni ametnikud või teenistujad lõikes 3 kirjeldatud koostöö raames liikmesriigiga kokkulepitud korras kohapeal kontrollida, sealhulgas pisteliselt, fondide rahastatavaid tegevusi ning juhtimis- ja kontrollisüsteeme, teatades sellest vähemalt üks tööpäev ette, ilma et see piiraks liikmesriikide poolt vastavalt siseriiklikele õigus- ja haldusnormidele teostatavat kontrolli. Komisjon teatab sellest asjaomasele liikmesriigile, et saada vajalikku abi. Sellises kontrollis võivad osaleda ka asjaomase liikmesriigi ametnikud ja teenistujad.

Komisjon võib asjaomaselt liikmesriigilt nõuda kohapealset kontrolli, et kontrollida tehingu või tehingute nõuetekohasust. Sellises kontrollis võivad osaleda ka komisjoni ametnikud ja teenistujad.

3. Komisjon ja liikmesriik teevad kahepoolse halduskorralduse alusel koostööd kontrolli kavade, meetodite ja rakendamise kooskõlastamiseks, et saada kontrollimisest võimalikult suurt kasu. Komisjon ja liikmesriik teatavad viivitamata teineteisele kontrolli tulemustest.

Vähemalt kord aastas ja igal juhul enne artikli 34 lõikega 2 ettenähtud iga-aastast läbivaatamist kontrollitakse ja hinnatakse järgmist:

a) liikmesriigi ja komisjoni tehtud kontrolli tulemused;

b) muude liikmesriigi või ühenduse kontrolliorganite või -institutsioonide märkused;

c) avastatud eeskirjade eiramiste finantsmõju, nende parandamiseks võetud või vajalikud meetmed ning vajaduse korral kohandused juhtimis- ja kontrollisüsteemides.

4. Pärast läbivaatamist ja hindamist võib komisjon teha märkusi eelkõige kõigi avastatud eeskirjade eiramiste finantsmõju kohta, ilma et see piiraks meetmeid, mida liikmesriigid peavad viivitamatult võtma vastavalt käesolevale artiklile ja artiklile 39. Need märkused adresseeritakse liikmesriigile ja asjaomase abiga seotud korraldusasutusele. Vajaduse korral lisatakse märkustele nõudmised võtta parandusmeetmeid, et parandada juhtimises avastatud puudujääke ning veel parandamata eeskirjade eiramisi. Liikmesriigil on võimalus anda nende märkuste kohta seletusi.

Kui komisjon võtab liikmesriikide seletuste saamise järel või nende puudumise korral vastu arvamuse, võtab liikmesriik vajalikud meetmed komisjoni nõuete täitmiseks määratud tähtaja jooksul ja teatab komisjonile oma toimingutest.

5. Kui komisjon leiab, et asjassepuutuvad kulutused on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole parandatud, ja et viivitamatult tuleb võtta meetmeid, võib ta pärast nõuetekohast kontrolli vahemakse täielikult või osaliselt peatada, ilma et see piiraks käesoleva artikli kohaldamist. Komisjon teatab asjaomasele liikmesriigile võetud meetmetest ja nende põhjustest. Kui pärast viit kuud on peatamise põhjused endiselt olemas või asjaomane liikmesriik ei ole komisjonile tõsise eeskirjade eiramise parandamiseks võetud meetmetest teatanud, kohaldatakse artiklit 39.

6. Kui kahepoolse halduskorralduses ei ole otsustatud teisiti, hoiavad vastutavad asutused kolme aasta jooksul pärast komisjoni poolt mis tahes abi raames tehtud lõppmakset komisjonile kättesaadavana kõik kulusid ja asjassepuutuva abi kontrolli käsitlevad tõendavad dokumendid (kas originaalid või originaalile vastavaks tunnistatud koopiad üldtunnustatud andmekandjatel). See periood katkeb kohtumenetluse või komisjoni nõuetekohaselt põhjendatud taotluse korral.

Artikkel 39

Finantskorrektsioonid

1. Eeskirjade eiramise uurimise eest, meetmete võtmise eest abi laadi või selle rakendamise ja kontrollimise tingimusi puudutavate

suuremate muudatuste avastamise korral ning nõutavate finantskorrektsioonide tegemise eest vastutavad eelkõige liikmesriigid.

Liikmesriik teeb üksiku või süstemaatilise eeskirjade eiramisega seoses nõutavad finantskorrektsioonid. Liikmesriigi tehtavad korrektsioonid sisaldavad ühenduse toetuse täielikku või osalist tühistamist. Sel viisil vabanenud ühenduse vahendeid võivad liikmesriigid asjassepuutuva abi raames uuesti kasutada vastavalt artikli 53 lõikes 2 määratletud menetlusele.

2. Kui komisjon otsustab pärast vajalikku kontrolli, et:

a) liikmesriik ei ole täitnud talle lõikega 1 pandud kohustusi või

b) fondide osalus tervikuna või osa sellest ei ole kogu või osa tegevuse puhul õigustatud või

c) juhtimis- või kontrollisüsteemis on tõsiseid puudusi, mis võivad põhjustada süstemaatilist eeskirjade eiramist;

peatab komisjon kõik kõnesolevad vahemaksed ja, esitades oma põhjendused, nõuab, et liikmesriik esitaks oma seletused ja teeks vajaduse korral tähtaja jooksul korrektsioonid.

Kui liikmesriik vaidlustab komisjoni märkused, kutsub komisjon liikmesriigi ärakuulamisele, kus pooled püüavad partnerlusel põhinevas koostöös jõuda kokkuleppele märkuste ja nendest tehtavate järelduste suhtes.

3. Kui komisjoni määratud tähtaja lõpuks ei ole kokkuleppele jõutud ja liikmesriik ei ole korrektsioone teinud, võib komisjon, võttes arvesse liikmesriigi seletusi, otsustada kolme kuu jooksul:

a) vähendada artikli 32 lõikes 2 nimetatud ettemakset või

b) teha nõutavad finantskorrektsioonid, tühistades asjaomase abi raames antava fondide toetuse täielikult või osaliselt.

Korrektsiooni ulatuse üle otsustades võtab komisjon proportsionaalsuse põhimõtet järgides arvesse eeskirjade eiramise või

muudatuse liiki ning liikmesriikide juhtimis- ja kontrollisüsteemides leitud puuduste ulatust ja finantsmõju.

Kui otsust tegutseda vastavalt punktile a või b ei ole tehtud, lõpeb vahemaksete peatamine viivitamata.

4. Iga alusetult makstud summa makstakse komisjonile tagasi koos viivisega.

5. Käesolevat artiklit kohaldatakse, ilma et see piiraks artikli 32 kohaldamist.

III PEATÜKK

HINDAMINE

Artikkel 40

Üldsätted

1. Ühenduse struktuuriabi tõhususe hindamiseks tehakse selle eel-, vahe- ja järelhindamine, et hinnata selle mõju artiklis 1 sätestatud eesmärkidele ja analüüsida selle mõju struktuurilistele probleemidele.

2. Fondide tegevuse tõhusust mõõdetakse järgmiste kriteeriumide alusel:

a) nende üldmõju asutamislepingu artiklis 158 sätestatud eesmärkidele, eelkõige ühenduse majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamisele;

b) arengukavades ettepandud prioriteetide ning kõigis ühenduse abi raamprogrammides ja kõigis abides sisalduvate prioriteetide mõju.

3. Liikmesriikide pädevad asutused ja komisjon koondavad asjakohased vahendid ja koguvad vajalikud andmed tagamaks, et hindamine toimub kõige tõhusamal viisil. Sellega seoses kasutatakse hindamisel seiresüsteemi kaudu saadavaid andmeid, mida võib vajaduse korral täiendada, kogudes andmeid, mis suurendavad hindamise asjakohasust.

Liikmesriigi või komisjoni algatusel võib pärast asjassepuutuva liikmesriigi informeerimist korraldada lisa-, vajaduse korral

temaatilisi hindamisi, et välja selgitada ka mujal kasutatavad kogemused.

4. Hindamise tulemused on soovi korral avalikkusele kättesaadavad. Artikliga 42 ettenähtud hindamise tulemuste puhul on vastavalt iga liikmesriigi institutsioonilisele korrale nõutav seirekomisjoni nõusolek.

5. Hindamise kord sätestatakse ühenduse abi raamprogrammides ja abivormides.

Artikkel 41

Eelhindamine

1. Eelhindamise eesmärk on olla aluseks arengukavadele, abile ja programmitäiendile, eelhindamine on nende osa.

Eelhindamise eest vastutavad kavasid, abi ja programmitäiendit ettevalmistavad asutused.

2. Kavade ja abi ettevalmistamise otstarbel sisaldab eelhindamine asjassepuutuva liikmesriigi, piirkonna või sektori tugevate ja nõrkade külgede ning potentsiaali analüüsi. Pidades silmas artikli 40 lõike 2 punktis a loetletud kriteeriume, antakse eelhindamisel hinnang valitud strateegia ja eesmärkide kokkusobivusele asjassepuutuvate piirkondade või alade eripäraga, sealhulgas demograafiliste suundumustega, ja kavandatavate peamiste toimingute eeldatavale mõjule, kvantifitseerides võimaluse korral nende eesmärgid, võrreldes lähteolukorraga.

Eelhindamisel võetakse muu hulgas arvesse olukorda järgmistes valdkondades: konkurentsivõime ja uuendused, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, tööhõive ja tööturg, võttes arvesse Euroopa tööhõivestrategiat, keskkond ning meeste ja naiste võrdõiguslikkus ning sisaldab eelkõige järgmist:

a) eelhindang sotsiaalmajanduslikule olukorrale, peamiselt riigi tööturu suundumustele, sealhulgas piirkondades, kus on tööhõivega erilisi probleeme, ja inimressursside arendamise

üldstrateegiale ning selle seotusele riiklike tegevuskavadega ettenähtud riikliku tööhõivestrategiaga;

b) eelhindang asjassepuutuva piirkonna keskkonnaseisundile, eriti nende keskkonnasektorite seisundile, mida abi eeldatavasti märkimisväärselt mõjutab; korraldused keskkonnamõõtmelülitamiseks abisse ja selle sobivuse tagamiseks olemasolevate lühi- ja pikaajaliste siseriiklike, piirkondlike ja kohalike eesmärkidega (nt keskkonnakorralduse kavad); korraldused ühenduse keskkonnanäeskirjade täitmise tagamiseks. Eelhindangus esitatakse keskkonnaseisundi võimaluse korral kvantifitseeritud hetkekirjeldus ning hinnatakse strateegia ja abi eeldatavat mõju keskkonnaseisundile;

c) eelhindang meeste ja naiste võrdõiguslikkuse olukorrale seoses nende võimalustega tööturul ja kohtlemisega tööl, sealhulgas piirangutele kummagi rühma puhul; hinnang eeldatavale mõjule, mida strateegia ja abi avaldavad eelkõige naiste ja meeste tööturule integreerimisele, haridusele ja kutseõppele, naiste ettevõtlusele ning perekonna- ja tööelu ühitamisele.

Eelhindamisel kontrollitakse kavandatava rakendus- ja seiresüsteemi asjakohasust, vastavust ühenduse poliitikale ning mil määral on arvesse võetud artikli 10 lõikes 3 nimetatud soovituslikke suuniseid.

Eelhindamisel võetakse arvesse eelmiste programmeerimisperioodide hindamistulemusi.

3. Programmitäiendis sisalduvate meetmete hindamine peab kinnitama nende vastavust vastavate prioriteetide eesmärkidele, võimaluse korral kvantifitseerima nende eesmärgid ja seejärel kontrollima valikukriteeriumide asjakohasust vastavalt artikli 35 lõike 3 punktile b.

Artikkel 42

Vaehindamine

1. Vaehindamisel kontrollitakse eelhindamist silmas pidades abi esialgseid tulemusi, nende asjakohasust ja eesmärkide saavutamise ulatust. Hinnatakse ka rahaliste vahendite kasutamist ning seiret ja rakendamist.

2. Vahehindamise eest vastutab korraldusasutus koostöös komisjoni ja liikmesriigiga. Vahehindamine tehakse kõikidele ühenduse abi raamprogrammidele ja abidele. Vahehindamise teostab sõltumatu hindaja ja selle tulemused esitatakse ühenduse abi raamprogrammi või asjaomase abi seirekomisjonile vastavalt artikli 35 lõikele 3 ning seejärel komisjonile tavaliselt kolm aastat pärast ühenduse abi raamprogrammi või abi vastuvõtmist ja hiljemalt 31. detsembril 2003 seoses artikli 14 lõikes 2 nimetatud läbivaatamisega.

3. Komisjon kontrollib komisjoni ja liikmesriigi koostöös eelnevalt määratletud kriteeriumide alusel hindamise asjakohasust ja kvaliteeti, pidades silmas abi läbivaatamist ja artiklis 44 nimetatud tulemusreservi jaotamist.

4. Vahehindamise jätkuna tehakse kõigile ühenduse abi raamprogrammidele ja abidele ajakohastatud vahehindamine, mis lõpetatakse hiljemalt 31. detsembril 2005, et valmistada ette edasist abi.

Artikkel 43

Järelhindamine

1. Kättesaadavate hindamistulemuste alusel hinnatakse järelhindamisel vahendite kasutamist, abi tõhusust, tulemuslikkust ja mõju ning tehakse järeldused majandusliku ning sotsiaalse ühtekuuluvuse poliitika kohta. Järelhindamisel hinnatakse rakendamist soodustavaid ja takistavaid tegureid ning saavutusi ja tulemusi, sealhulgas nende kestvust.

2. Järelhindamise eest vastutab komisjon koostöös liikmesriigi ja korraldusasutusega. Järelhindamine tehakse abile ja selle

teostajateks on sõltumatud hindajad. Järelhindamine tuleb lõpetada hiljemalt kolm aastat pärast programmeerimisperioodi lõppemist.

IV PEATÜKK

TULEMUSRESERV

Artikkel 44

Tulemusreservi jaotamine

1. Iga liikmesriik hindab tihedas koostöös komisjoniga iga eesmärgi raames hiljemalt 31. detsembriks 2003 iga rakenduskava või ühtse programmdokumendi tulemusi piiratud arvu seirenäitajate alusel, mis kajastavad tõhusust, juhtimist ja rahalist rakendamist ning mõõdavad vahetulemusi võrreldes nende esialgsete eesmärkidega.

Need näitajad määrab liikmesriik, konsulteerides tihedalt komisjoniga ja võttes osaliselt või täielikult arvesse komisjoni ettepanud soovituslikku näitajate loendit, ja kvantifitseeritakse olemasolevates rakendamise aastaaruannetes ja vahehindamise aruannetes. Liikmesriigid vastutavad näitajate kohaldamise eest.

2. Vaheetapil ja hiljemalt 31. märtsiks 2004 jaotab komisjon tihedas koostöös asjaomaste liikmesriikidega iga eesmärgi raames kõikide liikmesriikide ettepanekute põhjal, võttes arvesse liikmesriikide institutsioonilist eripära ja nende vastavat programmeerimist, artikli 7 lõikes 5 nimetatud kohustuste assigneeringud rakenduskavadele või ühtsetele programmdokumentidele või nende edukaks peetavatele prioriteetidele. Rakenduskavasid ja ühtseid programmdokumente kohandatakse vastavalt artiklitele 14 ja 15.

V JAOTIS

ARUANDED JA AVALIKUSTAMINE

Artikkel 45

Aruanded

1. Asutamislepingu artikli 159 kohaselt esitab komisjon iga kolme aasta järel Euroopa Parlamendile, nõukogule, majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regioonide komiteele aruande edusammude kohta majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamisel ning fondide, Ühtekuuluvusfondi, EIP ja muude rahastamisvahendite osaluse kohta selles. See aruanne sisaldab eelkõige järgmist:

a) edusammud majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamisel, sealhulgas piirkondade sotsiaalmajanduslik olukord ja selles täheldatud muutused ning otseinvesteeringute voogude

analüüs ja nende mõju ühenduse tööhõive olukorrale;

b) kokkuvõtte fondide, Ühtekuuluvusfondi, EIP ja teiste rahastamisvahendite osast ning ühenduse ja siseriikliku poliitika mõju selle protsessi lõpetamisele;

c) ühenduse meetmeid ja poliitikat puudutavad võimalikud ettepanekud, mis tuleb vastu võtta majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks.

2. Enne iga aasta 1. novembrit esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule, majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regioonide komiteele aruande käesoleva määruse rakendamise kohta eelnenud aastal. See aruanne sisaldab eelkõige järgmist:

a) kokkuvõtte kõigi fondide tegevusest, nende eelarveliste vahendite kasutamisest, abi kontsentreerimisest ning teiste komisjoni pädevusse kuuluvate rahastamisvahendite kasutamisest ja nende vahendite kontsentreerimisest; see kokkuvõtte sisaldab järgmist:

— kõigi fondide eraldatud ja väljamakstud assigneeringute jaotus aastate kaupa iga liikmesriigi kohta, sealhulgas ühenduse algatused,

— hinnang uuenduslikele meetmetele ja tehnilisele abile aastate kaupa;

b) kokkuvõtte fondide abi kooskõlastamisest teiste fondide, EIP ja muude olemasolevate rahastamisvahenditega;

c) niipea kui need on kättesaadavad, artiklis 42 nimetatud hindamise tulemused, näidates abis tehtud kohandusi, ja artiklis 43 nimetatud hindamise tulemused, ning hinnang fondide võetud meetmete vastavusele artiklis 12 nimetatud ühenduse poliitikale;

d) loetelu suurprojektidest, mida fondid on toetanud;

e) artikli 38 lõike 2 kohaselt tehtud komisjoni kontrolli tulemused ja sellest tehtavad järeldused, sealhulgas tuvastatud eeskirjade eiramiste arv ja kõnealused summad ning artikli 39 lõike 2 kohased finantskorrektsioonid;

f) teave komiteede arvamuste kohta, mis on esitatud vastavalt artiklitele 48–51.

Artikkel 46

Informatsioon ja avalikustamine

1. Artikli 15 lõikes 1 nimetatud konsultatsioone silmas pidades tagavad liikmesriigid arengukavade avalikustamise.

2. Ilma et see piiraks artikli 23 lõike 1 kohaldamist, vastutab korraldusamet abi avalikustamise eest ning eelkõige selle eest, et teavitatakse:

a) võimalikke lõplikke abisaajaid, majandus- ja kutseorganisatioone, majanduspartnereid ja tööturu osapooli, meeste ja naiste võrdõiguslikkust edendavaid asutusi ning asjaomaseid valitsusväliseid organisatioone abiga seonduvatest võimalustest;

b) üldsust ühenduse osast kõnealuses abis ja selle tulemustest.

3. Liikmesriigid konsulteerivad komisjoniga ja informeerivad seda vastavalt artikli 37 lõikele 2 igal aastal käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud eesmärkidel tehtud algatustest.

VI JAOTIS

KOMITEED

Artikkel 47

Üldsätted

1. Käesoleva määruse rakendamisel abistavad komisjoni neli komiteed:

- a) piirkondade arengu ja ümberkorraldamise komitee;
- b) asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee;
- c) põllumajandusstruktuuride ja maaelu arengu komitee;
- d) kalanduse ja akvakultuuri struktuurikomitee.

2. Kui lõike 1 punktides a, c ja d nimetatud komiteed tegutsevad nõuandekomiteedena vastavalt artiklitele 48, 50 ja 51, kohaldatakse järgmist menetlust:

- võetava meetme eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja,
- tähtaja jooksul, mille määrab esistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse, vajaduse korral hääletades,
- arvamused protokollitakse; igal liikmesriigil on õigus paluda oma seisukoha protokolli kandmist,
- komisjon võtab komitee esitatud arvamusi võimalikult suurel määral arvesse. Ta teatab komiteele, millisel viisil komitee arvamust on arvestatud.

3. Kui lõike 1 punktides a, c ja d nimetatud komiteed tegutsevad korralduskomiteedena vastavalt artiklitele 48, 50 ja 51, kohaldatakse järgmist menetlust:

- võetava meetme eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja,

— tähtaja jooksul, mille määrab esistuja lähtuvalt käsitletava küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 205 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta,

— komisjon võtab meetmed vastu ning neid kohaldatakse viivitamata. Kui meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas, teatab komisjon sellest viivitamata nõukogule. Sellisel juhul:

— võib komisjon vastuvõetud meetme kohaldamise edasi lükata ühe kuu võrra alates kõnealusest teatamisest,

— võib nõukogu eelmises lõigus osutatud tähtaja jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega teha teistsuguse otsuse.

4. Komisjon suunab komiteedele artiklis 45 nimetatud aruanded. Komisjon võib küsida komiteede arvamust kõigi fondide abiga seotud küsimuste kohta, välja arvatud käesolevas jaotises sätestatud abi. Nende hulka kuuluvad ka küsimused, millega tegelevad peamiselt teised komiteed.

5. Iga komitee arvamus tehakse teatavaks kõigile käesolevas jaotises nimetatud komiteedele.

6. Iga komitee koostab oma töökorra.

7. Euroopa Parlamenti informeeritakse korrapäraselt komiteede tööst.

Artikkel 48

Piirkondade arengu ja ümberkorraldamise komitee

1. Käesolevaga moodustatakse komisjoni juures piirkondade arengu ja ümberkorraldamise komitee, kuhu kuuluvad

liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja. EIP nimetab komiteesse oma hääleõigusega esindaja.

2. Komitee tegutseb korralduskomiteena vastavalt artikli 47 lõikes 3 sätestatud menetlusele, kui ta käsitleb järgmisi küsimusi:

a) artikli 53 lõikes 2 nimetatud rakenduseeskirjad.

Muud komiteed annavad konsultatsioone eespool nimetatud rakenduseeskirjade kohta nende pädevusse kuuluvates küsimustes, kui nad on küsimusega seotud;

b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1261/1999 (Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) kohta) ⁽¹⁾ artiklis 5 nimetatud rakenduseeskirjad;

c) artikli 20 lõike 1 punktis a (Interreg) ja artikli 20 lõike 1 punktis b (Urban) nimetatud ühenduse algatustega seotud suunised;

d) suunised artikli 22 kohaselt kohaldatavate eri liiki uuenduslike meetmete kohta, kui neid toetab ERF.

3. Komitee tegutseb nõuandekomiteena vastavalt artikli 47 lõikes 2 sätestatud menetlusele, kui ta käsitleb järgmisi küsimusi:

a) eesmärgi 2 raames abikõlblike alade loendi koostamine ja läbi vaatamine;

b) eesmärkide 1 ja 2 raames ühenduse abi raamprogrammid ja ühtsetes programmdokumentides sisalduv vastav teave;

c) tehnilise abi meetmete liigid vastavalt artiklile 23, kui neid toetab ERF;

d) muud artikleid 20–22 puudutavad küsimused.

Artikkel 49

Asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee

1. Asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee koosneb kahest valitsuse esindajast, kahest töötajate organisatsiooni esindajast ja kahest tööandjate organisatsiooni esindajast

igast liikmesriigist. Komitee juhatamise eest vastutav komisjoni liige võib selle vastutuse delegeerida mõnele komisjoni vanemametnikule.

Igast liikmesriigist nimetatakse iga esimeses lõigus nimetatud esindajakategooria kohta üks asendusliige. Ühe või mõlema liikme puudumise korral saab asendaja automaatselt õiguse komitee tööst osa võtta.

Liikmed ja asendusliikmed määrab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal kolmeks aastaks. Neid võib sellele kohale tagasi nimetada. Nõukogu püüab tagada asjast huvitatute võrdse esindatuse komitee koosseisus. EIPga seotud päevakorraküsimuste puhul nimetab EIP komiteesse oma hääleõigusega esindaja.

2. Komitee:

a) esitab eesmärgi 3 raames arvamuse komisjoni otsuste eelnõude kohta, mis käsitlevad ühtseid programmdokumente ja ühenduse abi raamprogramme ning eesmärkide 1 ja 2 raames ühenduse abi raamprogrammide ja ühtsetes programmdokumentides sisalduva vastava teabe kohta, kui neid toetab ESF;

b) esitab oma arvamuse artikli 53 lõikega 2 ettenähtud rakenduseeskirjade kohta;

c) annab konsultatsioone Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1262/1999 (Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) kohta) ⁽²⁾ artiklis 8 nimetatud rakenduseeskirjade kohta;

d) esitab arvamuse komisjoni suuniste eelnõude kohta, mis käsitlevad artikli 20 lõike 1 punktis d nimetatud ühenduse algatuse (Equal) ja artikli 22 kohaseid eri liiki uuenduslikke meetmeid, kui neid toetab ESF. Komisjon võib komiteele suunata ka muid artikleid 20–22 nimetatud küsimusi;

e) annab konsultatsioone tehnilise abi meetmete liikide kohta vastavalt artiklile 23, kui neid toetab ESF.

⁽¹⁾ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 43.

⁽²⁾ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 48.

3. Komitee arvamuste vastuvõtmiseks on nõutav absoluutne häälteenamus. Komisjon teatab komiteele, millisel viisil komitee arvamust on arvestatud.

d) tehnilise abi meetmete liigid vastavalt artiklile 23, kui neid toetab EAGGF;

e) muud artikleid 20–22 puudutavad küsimused.

Artikkel 50

Põllumajandusstruktuuride ja maaelu arengu komitee

1. Käesolevaga moodustatakse komisjoni juures põllumajandusstruktuuride ja maaelu arengu komitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja. EIP nimetab komiteesse oma hääleõigusega esindaja.

2. Komitee tegutseb korralduskomiteena vastavalt artikli 47 lõikes 3 sätestatud menetlusele, kui ta käsitleb järgmisi küsimusi:

a) määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklites 34, 50 ja 53 nimetatud rakendus- ja üleminekueeskirjad;

b) artikli 20 lõike 1 punktis c nimetatud ühenduse algatusega (Leader) seotud suunised.

3. Komitee tegutseb nõuandekomiteena vastavalt artikli 47 lõikes 2 sätestatud menetlusele, kui ta käsitleb järgmisi küsimusi:

a) eesmärgi 2 raames abikõlblike alade loendi koostamine ja läbi vaatamine;

b) põllumajandusstruktuuridega ja maaelu arenguga seotud abi osad, mis sisalduvad komisjoni otsuste eelnõudes, mis käsitlevad eesmärkide 1 ja 2 sihtalade raames ühenduse abi raamprogramme ja ühtsetes programmdokumentides sisalduvat vastavat teavet;

c) artikli 53 lõikes 2 nimetatud rakenduseeskirjad;

Artikkel 51

Kalanduse ja akvakultuuri struktuurikomitee

1. Käesolevaga moodustatakse komisjoni juures kalapüügi ja akvakultuuri struktuurikomitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja. EIP nimetab komiteesse oma hääleõigusega esindaja.

2. Komitee tegutseb korralduskomiteena vastavalt artikli 47 lõikes 3 sätestatud menetlusele, kui ta käsitleb järgmisi küsimusi:

a) määruse (EÜ) nr 1263/1999 artiklis 4 nimetatud rakenduseeskirjad;

b) suunised artikli 22 kohaselt kohaldatavate eri liiki uuenduslike meetmete kohta, kui neid toetab FIG.

3. Komitee tegutseb nõuandekomiteena vastavalt artikli 47 lõikes 2 sätestatud menetlusele, kui ta käsitleb järgmisi küsimusi:

a) eesmärgi 2 raames abikõlblike alade loendi koostamine ja läbi vaatamine;

b) kalandusstruktuuridega seotud abi osad, mis sisalduvad komisjoni otsuse eelnõus, mis käsitleb eesmärgi 1 raames ühenduse abi raamprogramme ja ühtsetes programmdokumentides sisalduvat vastavat teavet;

c) artikli 53 lõikes 2 nimetatud rakenduseeskirjad;

d) tehnilise abi meetmete liigid vastavalt artiklile 23, kui neid toetab FIG;

e) muud artiklit 22 puudutavad küsimused.

VII JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 52

Üleminekusätted

1. Käesolev määrus ei mõjuta nõukogu või komisjoni poolt nõukogu määruse (EMÜ) nr 2052/88 ja määruse (EMÜ) nr 4253/88 või mis tahes muude 31. detsembril 1999 kõnesoleva abi suhtes kehtivate õigusaktide alusel heakskiidetud abi jätkamist ega muutmist, sealhulgas täielikku või osalist tühistamist.

2. Määruse (EMÜ) nr 2052/88 ja määruse (EMÜ) nr 4253/88 alusel esitatud fondide toetuse taotlused tegevustele vaatab komisjon läbi ja kiidab nimetatud määruste alusel heaks hiljemalt 31. detsembril 1999.

3. Komisjon võtab ühenduse abi raamprogrammide ja abi koostamisel arvesse kõiki meetmeid, mille nõukogu või komisjon on enne käesoleva määruse jõustumist heaks kiitnud ja mis avaldavad kõnealuste raamprogrammide ja abi rakendamise ajal finantsmõju. Nende meetmete kohta ei kehti artikli 30 lõige 2.

4. Olenemata artikli 30 lõikes 2 nimetatud kuupäevast, võib teelikult tehtud kulutusi, mille kohta komisjon on 2000. aasta 1. jaanuari ja 30. aprilli vahel saanud kõigile käesolevas määruses sätestatud tingimustele vastava abitaotluse, käsitleda fondidelt toetuse saamiseks kõlblikena alates 1. jaanuarist 2000.

5. Enne 1. jaanuari 1994 komisjoni poolt heakskiidetud tegevusele või programmile määratud summade osad, mille kohta ei ole lõppmakse taotlust laekunud 31. märtsiks 2001, vabastatakse automaatselt hiljemalt 30. septembril 2001 ning alusetult makstud summa tuleb tagasi maksta, ilma et see piiraks tegevusi või programme, mis on peatatud kohtumenetluse tõttu.

1994. aasta 1. jaanuari ja 1999. aasta 31. detsembri vahel komisjoni poolt heakskiidetud tegevusele või programmile määratud

summade osad, mille kohta ei ole lõppmakse taotlust laekunud 31. märtsiks 2003, vabastatakse automaatselt hiljemalt 30. septembril 2003 ning alusetult makstud summa tuleb tagasi maksta, ilma et see piiraks tegevusi või programme, mis on peatatud kohtumenetluse tõttu.

Artikkel 53

Rakendamine

1. Komisjon vastutab käesoleva määruse rakendamise eest.

2. Komisjon võtab artiklite 30, 33, 38, 39 ja 46 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad vastu vastavalt artikli 48 lõike 2 punktile a. Komisjon võtab vastavalt samale menetlusele ja kui see on vajalik ettenägematute asjaolude tõttu, vastu ka muud käesoleva määruse rakendamise eeskirjad.

Artikkel 54

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EMÜ) nr 2052/88 ja määrus (EMÜ) nr 4253/88 tunnistatakse käesolevaga kehtetuks alates 1. jaanuarist 2000, ilma et see piiraks artikli 52 lõike 1 kohaldamist.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 55

Läbivaatamisklausel

Komisjoni ettepanekul vaatab nõukogu käesoleva määruse uuesti läbi hiljemalt 31. detsembril 2006.

Nõukogu tegutseb ettepaneku põhjal asutamislepingu artiklis 161 sätestatud korras.

Artikkel 56

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Ühenduste Teatajas.

Artikleid 28, 31 ja 32 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2000.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 21. juuni 1999

Nõukogu nimel

eesistuja

G. VERHEUGEN

LISA

STRUKTUURIFONDID

Kohustuste assigneeringute jaotus aastate kaupa aastateks 2000–2006

(artikli 7 lõige 1)

(miljonites eurodes — 1999. aasta hinnad)

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29 430	28 840	28 250	27 670	27 080	27 080	26 660